

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TB/T/CHBCI)

SỐ 181

16 TRANG 20 TỈ

TUẦN LỄ TỪ 16-9

ĐẾN 23-9-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÕ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C74++

COPYRIGHT
UNIVERSITY
JAN 18 1972

« THỦ DÂM BẦU CỬ » LÀ MỘT TRÒ SĨ NHỤC

Mặc dầu bao nhiêu lời can ngăn, mặc dầu bất luận quốc tế không thể tưởng được một cuộc bầu cử vị nguyên thủ quốc gia lại chỉ có một liên danh duy nhất, nhưng TT Thiệu đã quyết định ứng cử một mình, biến cuộc bầu cử đáng lẽ phải là một trò chơi của ít nhất 2 người.

Cuộc bầu cử với một liên danh duy nhất đã bắt đầu vận động, mặc dầu là vận động trái phép, vì một cuộc vận động tranh cử mà không có Ban Vận Động tranh cử theo đúng luật định.

TT Thiệu đã muốn biến bầu cử thành một cuộc trưng cầu dân ý trá hình, và bắt người dân hoặc phải chấp nhận ông, hoặc phải làm cho lá phiếu, làm cho cái phương tiện xử dụng quyền thiêng liêng của mình thành bất hợp lệ.

TT Thiệu không nên quá khinh thường dân chúng như vậy...

Mặc dầu hơn hai tuần lễ nữa là tới ngày bầu cử 3-10

nhưng bây giờ vẫn chưa là quá muộn nếu TT Thiệu muốn cho đất nước này đừng đi vào cảnh bế tắc hơn nữa.

Có rất nhiều giải pháp đã được đề nghị. Giải pháp nào cũng có người cho là khó thực hiện. Nhưng quá khứ đã chứng tỏ, đối với TT Thiệu, chẳng có giải pháp nào khó cả. Ông Thiệu thừa sức, và thừa khả năng để chọn cho đất nước này một lối thoát, nếu ông muốn, và nếu ông đừng quá coi trọng địa vị và quyền lợi hiện tại.

Có những người cứ ngỡ

nhạc bắt ông Thiệu phải từ chức.

Chúng tôi không đòi hỏi như vậy, vì một khi đã đắc cử thì quyền từ chức hoàn toàn tùy thuộc cá nhân người đắc cử. Nhưng vì quyền lợi của đất nước và uy tín của dân tộc, chúng tôi mong ông Thiệu nên chấm dứt ngay trò độc diễn. Nó trở trên như một cảnh thủ dâm, không thể chấp nhận được.

Ông Thiệu nên rút lui để tổ chức lại bầu cử từ đầu. Hãy cứ tỏ thiện chí trước, còn làm thế nào cho hợp pháp hợp hiến, thì cái cột đèn nó cũng biết.

Con Ong

Chính trị và Anh Người

Nhà cầm quyền Bắc Việt đã đem chính trị vào lòng nhân đạo khi cương quyết từ chối không nhận tiền cùng những tặng phẩm cứu trợ của chính quyền Miền Nam để giúp đỡ hàng triệu nạn nhân của trận bão lụt khủng khiếp hiện tại.

Nhưng điều đó không làm ai ngạc nhiên vì, từ trước tới nay, chính quyền Cộng Sản Bắc Việt đều có thái độ như thế đối với chính quyền Miền Nam. Hai chính quyền thù nghịch và ở hai cực đoan này không bao giờ có thể nói chuyện và thông cảm với nhau được cả. Cả hai như nước với lửa. Bên này đề nghị thì bên kia từ chối và ngược lại.

Biết như thế, lẽ ra chính quyền Miền Nam không nên đòi "cứu trợ một mình" mà nên dành việc này cho dân chúng, cho các đoàn thể tư nhân đảm trách. Chính quyền chỉ nên gửi tiền bạc và tặng phẩm tới, gọi là để đóng góp mà thôi. Một khi nhân dân hai miền, vì tình ruột thịt, nói chuyện với nhau giúp đỡ nhau, sẽ dễ dàng hơn là chính quyền tự đứng ra lo liệu.

Khác với thông lệ, việc chính quyền miền Nam nhanh nhẩu đề nghị cứu trợ nạn nhân bão lụt miền Bắc khiến nhiều người có thể nghĩ tới một dụng ý chính trị, nhất là trong khi cuộc bầu cử TT và PTT sắp diễn ra tại đây. Điều đáng dị nghị hơn nữa là nhà nước đã lùi luật 659 ngày 17-1-71 ra để buộc mọi cuộc cứu trợ đều phải có giấy phép của Bộ Nội Vụ!

Ai cũng biết, luật lệ chỉ là sản phẩm của con người, do đó, dù là luật nào chăng nữa, việc cấm đoán các đoàn thể tư nhân đứng ra lạc quyền, bày tỏ tình yêu thương, thân ái với đồng bào ruột thịt miền Bắc, cũng bị coi là một quyết định vô lý và vô nhân đạo. Người ta không thể bày đặt ra những luật lệ để ngăn cản tình thương, nghĩa đồng bào. Việc cứu trợ hàng triệu nạn nhân đang sống dở, chết dở ngoài Bắc là việc làm chung của mọi người, ai cũng có quyền tham gia, càng đông, càng nhiều, càng tốt, chứ không thể là việc độc quyền của một ai.

Hiện nhà cầm quyền CS đã ngoan cố từ chối cuộc cứu trợ của chính quyền miền Nam. Nhưng nhà nước cũng không nên vì thế mà tức giận, mà không nghĩ tới chuyện cứu trợ nữa. Sự cứu trợ ở đây là dành cho nhân dân miền Bắc chứ không phải cho chính quyền CS. Vậy nhà nước hãy trao số tiền và những phẩm vật đã tuyên bố cho một cơ quan từ thiện tư nhân để cơ quan này tìm cách chuyển tới những người cần được cứu giúp, chính quyền không cần làm ồn ào như trước nữa.

Trong trường hợp này, chắc chắn chính quyền CSBV sẽ không thể ngoan cố tiếp tục từ chối khi chính nhân dân miền Nam đứng lên cứu giúp nhân dân miền Bắc. Ngoài ra, chính quyền cũng nên khuyến khích và dành mọi dễ dãi cho những đoàn thể tư nhân khác, nhất là các tôn giáo, khi họ có thiện chí đứng ra cứu giúp những đồng bào lâm nạn miền Bắc.

Hãy lời cô chính chị chính em ra khỏi lòng nhân đạo. Chính quyền có thể tỏ chức tranh cử một mình nhưng đứng cứu trợ một mình...

đàn anh đòi lập với nhà nước dân em đòi lập với nhà bếp

Chống bánh thịt chuột

Hàng năm, cứ vào dịp này, báo chí lại mở chiến dịch kêu gọi đồng bào tây chạy bánh Trung Thu, hay còn gọi là bánh thịt chuột của bọn Ba Tàu. Kết quả, những năm trước, đa số đồng bào đã không ăn, không mua, không giúp cơ hội cho bọn gian thương ở Chợ lớn vơ vét tiền bạc của dân ta.

Tết Trung Thu, thật ra, chỉ là cái tết của trẻ con, của nhi đồng, chỉ cần một chiếc đèn, một vài cuộc vui công cộng là đủ giúp các em vui rồi. Thế mà bọn Ba Tàu đã bày đặt ra những nhu cầu thật xa xỉ, thật tốn kém, để chúng có dịp hốt bạc của dân chúng.

Tết Trung Thu thành cái tết của người lớn, của những màn biểu xén nhau bằng những hộp bánh thịt chuột do bọn chúng sản xuất. Dân Anamta đa số đều là dân nghèo, đều có những ông chủ, nên mỗi dịp Trung Thu là lại phải nhịn ăn lấy tiền mua bánh đem biếu. Người khác biếu mà mình không biếu, biết đâu chẳng làm phật lòng người trên, nên đành phải cố gắng làm tròn bổn phận của những kẻ nghèo nàn, yếu thế.

Thế là bọn Ba Tàu đã thành công khi tạo ra phong trào biếu xén đó. Mỗi năm, chúng có thể thu về hàng tỉ tiền bán bánh. Một chiếc bánh nhỏ xiu chưa bằng một nắm tay, chúng chém tới 4, 5 trăm đồng. Mua 1 cân gồm 4 chiếc như thế là đã đi đứt một nửa tháng lương của anh bình nhĩ. Đó là chưa kể những thứ bánh mà chúng gọi là hảo hạng khác, giá tiền còn gấp mấy lần nữa.

Nhưng hảo hạng con mẹ gì chúng nó. Cứ tới những lò làm bánh của chúng và nhìn những tên Ba Tàu bụng như những chiếc trống, chân tay ghe lỏ, đầy bụi và mồ hôi là thấy có một sự "hảo hạng" ngay. Những chiếc chân đó đã dận lên những đồng bột, những bàn tay đó đã bốc vào nhân và những giọt mồ hôi đầy cầu ghét kia đã sẵn sàng nhỏ xuống những chiếc bánh vừa nặn xong. Đó là chưa kể trường hợp mà có người kể lại là đã chứng kiến tận mắt bọn Ba Tàu giết chuột để làm nhân bánh vì chúng cho rằng nhân thịt chuột rất thơm ngon. Bánh Trung Thu có tên là bánh thịt chuột là vì thế.

Bánh thịt chuột mà cứ nhào vào mua thì vô lý quá. Thời ông Hương làm Thủ Tướng đã có một hành động duy nhất coi được là cấm bọn Ba Tàu sản xuất bánh Trung Thu. Nhưng lệnh chưa kịp thi hành thì thì sĩ đã được "cấm ơn" và Tổng Ngạc thay cho Tổng Hồ màn kinh tế. Việc đầu tiên của Tổng Ngạc là rút lại lệnh cấm bán bánh Trung Thu. Từ đó, bánh thịt chuột lại tràn ngập khắp nơi và có tin Tổng Ngạc đã được đền ơn hậu hĩnh?

Bọn Ba Tàu mất vài chục tệ nhưng lại thu về của dân ta hàng trăm tệ khác, chúng chẳng thiệt con mẹ gì cả.

Vậy, bây giờ, hãy để cho Tổng Ngạc độc quyền ăn bánh thịt chuột. Còn đồng bào cả nước hãy tây chạy không ăn, không mua, không biếu xén nhau bằng những thứ bánh ấy.

Tây chạy bánh thịt chuột là tránh cho ngân quỹ gia đình khỏi bị thiếu hụt trong giai đoạn kiệt ước song hành và phân xuất ra quân này, tiêu diệt được một nhu cầu xa xỉ do bọn Ba Tàu bày đặt ra, là tránh được một món ăn độc hại làm bằng mồ hôi và ghét bản của chúng. Và như vậy còn là yêu nước nữa!

Cúng Cô hồn

Theo tin các báo, sáng ngày 11-9-1971, Tối Cao Pháp Viện đã dùng công xa đi triệu thỉnh 4 vị Cao tăng từ Chùa Ấn Quang là các Đại đức Huệ Thới, Giải Kinh, Thiện Minh, và Giác Lâm, đến trụ sở của Viện (tức đình Gia Long) "nhằm tụng kinh hóa giải mọi oan nghiệt, cứ theo âm ảnh cơ quan này từ bao lâu nay, và các thăm phán tin rằng nếu không cúng bái thì rồi đây sẽ còn xảy ra nhiều vụ khác nữa.!!

Bọn đầu bếp C.O là những tên mừng nhất nước khi hay tin này. Thật vậy, mỗi lần có phán quyết của Tối cao pháp viện, nhà bếp C.O lại nhận được một số thư của độc giả, yêu cầu giải thích những "théc méc" về những phán quyết của cái mà bọn xấu mồm cứ gọi toạc mống heo là "Tối viện" hay (nói văn hoa theo ông Phó rầu) "Tối cao thẩm mỹ viện". Nhất là từ khi Cụ Linh làm chủ tịch viện, thì mặc dầu cụ tên Linh, nhưng thần linh lại không chịu phò hộ cụ, cứ theo pháp phách hoai, đến nỗi đèn đuốc đường Công Lý tắt ngúm! Âm binh lại còn xúi cụ đi kinh lý các vùng, làm cho bọn thối mồm cứ đổ là cụ đi vận động cho Sếp! Khi nghe cụ ứng khẩu những câu bất hủ như "Kinh thưa Trung tướng Đại đội trưởng", "Thưa Đại tá thị xã trưởng"... bọn C.O biết ngay là cụ cùng quý quan nhà cụ đang bị ám khí.

Bọn CO tuy là hạng đầu bếp tạp pí lù, nhưng là bọn có lương tâm, nhất đi nh không bán lương tâm và nhất định không vì tiền mà ăn bậy nói bạ. Vậy thì, trước những sự kiện lạ lùng đó, mà khoa học cắt nghĩa không nổi, bọn C.O bèn đích thân mở cuộc điều tra tận chỗ, áp dụng phương pháp tư pháp "descente sur les lieux" đàng hoàng. Thì mới biết rằng trụ sở Tối Viện bị ám ngữ bởi những hai cây đa to tướng và rậm rạp: một cây chiếu thẳng vào cửa chính, một cây bên phía tả trông vào phòng Cụ Chủ tịch. Và đã là dân Mít, thì ai lại không biết rằng đó là trụ sở của các đảng tụy vô hình, nhưng rất linh thiêng. Bọn C.O cứ nhớ lại việc Cụ Diệm, Cụ Nhu đã rời khỏi dinh này để đi vào chỗ chết, mà rùng mình rợn gáy.

Đang lúc bọn C.O. điều tra, thì đúng một cái, Tối viện lại phán quyết về điều 10 khoản 7 của luật bầu Tổng thống hoàn toàn hợp hiến! Và đúng một cái trưa hôm sau, giữa trời quang mây tạnh, cây đa trước trụ sở của Tối viện, bỗng cúi mặt, đột nhiên xả thân ra làm hai... vì Đất nước. Rõ ràng là thần linh đang giận dữ. Khi được hung tin, bọn C.O. tuy là những tay đầu bếp có công, có nghề, có tâm mình đủ thứ, cũng phải cả sợ, vội ngưng ngay mọi hoạt động, mặc niệm đúng 5 phút, đọc đủ thứ kinh, sám hối đùm cho Tối viện. Bọn C.O. đang định biên thư, nhắc các cụ Tối viện nên ăn chay sám hối, trước các diêm dữ ấy.

Nay chẳng biết đũa nào sáng dạ mách nước cho các cụ, không những phải triệu thỉnh đến các Cao Tăng, mà lại còn phải mời đến các Cao Tăng thứ thiệt và thứ dử (vì thuộc Ấn Quang), thì bọn C.O mừng lắm lắm... Đó đúng là theo tập tục xứ Mít: thương thì vì trong gia đạo bất an, người nhà ăn nói nhảm nhí, như điên như dại, như ai đớp hồn mới phải cúng quây và nhờ đến các Cao Tăng tụng kinh giải độ. Cũng có khi vì con bệnh cứ hấp hối mãi mà chưa chịu chết, làm khổ sở người khác thì cũng phải nhờ đến các kinh tiếng mõ giải thoát, cho người sắp chết mau hóa kiếp.

Chúng ta cứ mừng thấy các cụ theo đúng tập tục nước nhà, và cứ vững lòng chờ kết quả.

Sau ngày 3-10-1971 chẳng biết các Cụ Tối viện có bằng lòng hợp thức hóa màn độc diễn của Sếp không? Bọn C.O. tuy kém luật, nhưng lại rất chuông dân chủ, lại có dịp đọc bức thư không niêm dài những 15 trang của Luật sư Nguyễn Khắc Tân gửi Sếp, yêu cầu Sếp từ bỏ màn độc diễn 3-10-71 vì vi hiến vi luật. Bọn C.O. thấy lý lẽ vững chắc quá. Và đang chờ xem các Cụ Tối Viện nghĩ sao?

Nếu quả thật, kính của các Cao Tăng không linh, thì bần sau, phải nhờ đến các linh mục đến làm phép... xác vì quả đình Gia long đã gặp thứ dữ, loại quỷ Dracula!

TIN GIỰT XƯƠNG VỪA KHAM PHÁ :

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

ÁP DỤNG LIÊN HOÀN CHIẾN Võ Sĩ... chống Củ Sấm, S.V, đốt... Mèo

● Tuổi trẻ ở Saigon - Huế đồng trời dậy nhịp nhàng

Cùng một lúc với nguồn tin Võ Đường Hắc Hồ hạ sơn trừ củ Sấm giở trò bẽ bối, phía Sinh Viên vừa thành lập cảm tử quân "Chim ưng" mở nhọn móng sắc cào nát mặt kẻ thù để tung ra khắp phố phường nhằm mục tiêu đốt xé Mèo và cho lính Mèo "ăn bã trầu" tức đâm đá cho Mèo đỏ máu mồm.

Thống nhất với Saigon tại Huế, tình trạng báo động... được mô tả là rất nghiêm trọng. Nhiều toán quyết tử lùng diệt xé Mèo, Quốc dân đồng hô được "quan ta" khuyến cáo... tránh xa bọn Mèo hôi và xé của bè lũ.

Không khí sôi động khiến cho Đức Vua ở trào đình phải tạm hoãn chuyến đi Huế, dự lễ Khánh thành cầu Tràng Tiền. Nhiều khẩu hiệu chống

Mèo căng thẳng khắp kinh thành. Huế hãy chờ xem sự vươn mình của tuổi trẻ hôm nay!

Các Võ Sĩ Annam quyết hạ sơn diệt củ sấm bẽ bối...

Tin chánh thức vừa cho biết nhiều Võ Sĩ An Nam, thuộc đủ các loại lò, từ Nhu Đạo đến Ka Ra Tê, Võ-Vi-Nam, và nhất là Võ Đường Hắc Hồ ở Gia Định đã đồng loạt bày tỏ sự phản nộ, vì thấy lính Cao Ly đã chơi quá nhiều trò heo tại Qui Nhơn.

Rất nhiều võ sĩ lừng danh của ta, đã quả quyết hơ sẽ mở chiến dịch Hạ Sơn, để "ăn thua đủ" với bọn Củ Sấm bẽ bối nếu như các hành động dơ dáy của chúng vẫn tiếp diễn đều đều.

Riêng Con Ong chỉ khoái đánh nhau bằng mồm và đám đá bằng bút chứ không ưa máu me cùi chõ. Ấy nên xin long trọng kêu gọi Tướng Tư lệnh QĐ Đại Hàn ở Saigon hãy nghiêm chỉnh đặt thành vấn đề giải quyết, kéo thành to chuyện hết thuốc chữa.

Bộc bậy

HẠI LÂM ÔNG DZU ƠI!

Tụi Con Ong hoàn toàn đối xử với Ô. Ngô Dzu trong tình người nhà, gắn chặt bởi duyên văn nghệ. Nhưng quâ... vì thương ông, nên phải báo động cho Ông biết, chú quân sự nào bốc nhặng về ông mà hại cho ông vô cùng... Số là các báo có đăng tùm lum về sự xa xút của VC ở QK 2 và mô tả về đại thắng ở Cao Nguyên kẻ như nhất nước! Bài báo lại có thông thêm 1 đoạn nói là "Tướng Hoàng Minh Thảo tư lịnh Mặt Trận B. 3, bị đòi ra Bắc. Và ông Tướng Vi Sĩ đã phải thú nhận là Tướng Dzu của ta giỏi quá, nên Tướng Vem bị thua to vì chiến dịch mùa Claymore." Bốc kiêu này là giết hại ông rồi đó!

Cán 50.1 phiếu thôi

Nghị Đạt còn tiết lộ là sắp lớn đã chỉ thị cho các Đò, Tỉnh, Thị trường phải vận động dân chúng đi bầu cho ông, nhưng chỉ bầu cho xếp 50% phiếu thôi đó tề ra cuộc bầu phiếu trong sạch h.

Tuyệt đối cấm nâng số phiếu tín nhiệm quá 60%, vì bọn đối lập sẽ dựa vào đó khai thác là bầu gian lận. Ở tỉnh nào có số phiếu 70% trở lên là sẽ được về nhà nuôi gà ngay.

Lời tiết lộ nghe ghê thấy mẹ nghị Đạt trong lực lượng Đại đoàn kết và ĐĐK đã chống xếp mạnh hơn ba giờ.

● Sau màn nâng bi lỏa lò, ông Đôn được Mèo triệu hồi sang Hoát Sinh Tôn để lãnh chỉ thị

● Tân nội các sẽ ra lò sau ngày 3-10-71

SẼ GÈNH: Sau ngày su sẻo vô phải lá thắm ba niên, cựu Tướng Trần văn Đôn bị đuổi khỏi viện dưỡng lão Cầu Mống đành quay về săn sóc chức chủ tịch mặt trận cứu Nguy Dân Tộc

Trên danh nghĩa thì cái mặt trận này vốn chủ trương chống đối dinh Norodom nên chứ cóc phải bằng chân tay. Chẳng thế lời đồn đãi của những đứa thối mồm, thỉnh thoảng chân chàng vẫn bò vô công hậu phủ đầu rồng và tay chàng vẫn "bỏ sau" đức kim thương một cách rất nên thân mặt vui vẻ.

Tuy nhiên sự kiện kể trên cũng ít ai biết lắm, nhất là đồng bào tỉnh lẻ. Hóa nên trong bữa 29-8 vừa qua nhà chính khứa đối lập Trần văn Đôn đã oanh liệt trúng tuyển vào viện Hạ bộ ở tít ngoài... Quảng Ngãi, giúp chàng từ địa vị một bộ lão tụt xuống hàng kép trẻ nhi đồng. Và có lẽ một hiện tượng hồi xuân bất tử này, mồm miệng đâm ra sắc mùi sữa hoi mà kép trẻ TVĐ đã anh dũng nâng bi bẽ trên bằng một phát rầm mồm: "Đưa nào phá thối màn độc diễn bữa 3-10 tới đây là cố ý chơi trò cộng sản!

Lời cảnh cáo để sự của kép Đôn khiến cả nước giật nảy cửa mình, nhất là những đứa chót om mác đối lập cụi, đối lập chó đái. Nghĩa là những người trước giờ vẫn định ninh là bạn đồng chí đồng chõe với cựu tướng Đôn, cũng như những đồng bào cứ tri

Quảng Ngãi vừa chót đại bỏ phiếu cho chàng vì khoái có tiếng nói đối lập ngay tình trong viện Hạ bộ nhiệm kỳ tới,

Nhóm C.O: Việc cựu tướng Trần văn Đôn nâng bi lỏa lò Quốc Vương Anam xét ra cũng dễ hiểu. Vì tương lai của chàng sẽ còn lên như diều, ngài Ngự đã hứa như thế. Chẳng vậy mà ngay sau khi uỳnh rầm mồm xong, chàng đã leo lên chiếc máy bay số 2 của cường quốc Da Đò để vù sang Mèo, gặp quan đại thần Ha-ri-Màn tại hoát sinh Toong một nhân vật vốn nổi tiếng là tỏ sự thực dân hoạt đầu, từng cõ võ thú trung lập và liên hiệp với ê-kíp «đỏ» tại bàn hội đàm Ba Li. Có lẽ đây là dịp để chàng mặc cả và đòi bảo đảm cho cái mộng làm lớn của chàng, sau ngày 3-10 tới đây?

Tân nội các sẽ được ra lò sau 3-10-71

Các nhà phù thủy mắt xanh đang ra tay bắt quyết để biến hóa tình hình Nam Việt Nam bằng mọi cách phải cho ra lò một nội các... Có màu sắc liên hiệp mở rộng. Sau 31 10 71.

Nguồn tin cao vòi vọi và bự to cha, vừa tiết lộ «một ông Tướng họ Trần, được mô tả là linh hồn của cái gọi là «Cứu nguy Sư tử» đã được mật lệnh «mời» gặp qua Tòa nhà Trắng để gặp Sư Tô Ha ri Man với nội dung bàn thảo kế hoạch kịp thời thành lập tân nội các kịp vấn đề nguyên Phủ Hai Con Rồng song thành phần chính phủ sẽ mang nhiều màu sắc "Tếch Ni cô lo xin hiểu ngầm có đủ món liên hiệp thập cẩm,

Một cuốn phim máu chảy thịt rơi bị Nhà nước hủy bỏ

Tin rằng: Máy xếp quân sự quạt mo để trình lên đức Vua một cuốn phim sống phồng theo nguyên tác ngày sinh nhật của Đức Vua Ma rốc keng, có cánh máu chảy thịt rơi cái chuyên viên cóc phải là tài tử xi nê loại La Thoại Tân, Lê Quỳnh, Huy Cường, Hùng Sui V...N... Mà toàn là những diễn viên chính người của phủ đầu Rồng khoác quần áo rần ri

loại lính thủy đánh bộ, tay súng tay cần xông vào phim trường phủ đầu Rồng nổ súng um tùm, trên trời có dăm bảy chiếc máy bay ợ qua ợ lại cho rớt dăm ba quả bom loại mã tử có nổ mà không có phá.

Cho súng nổ, đạn rơi, thây người gục ngã năm bảy mạng cho nó ra hồn, rồi thì có đảng dùi cui, có lính Dù ập vào tòm cõ hết. Đưa về khện đoàn lính thủy đứng bộ giả vô này sẽ phun ra nơi xuất phát là sân bay Tân Sơn Nhất, là đảng cụ Hồ đã cộng tác chặt chẽ với anh em ta để làm phim, rồi thì là sẽ phim ra người lãnh đạo cuộc đố bộ và Phủ đầu Rồng là ông Râu kềm.

Thế là a lê hấp cuộc, đố bộ này hoàn toàn vi hiến, đương nhiên sẽ bị bắt bỏ bóp hết tội... rồi sau muốn ra sao thì sao.

Sau khi đọc hết cốt truyện phim hít cốc này đức vua đã toát mồ hôi lạnh, tóc bạc rụng ào ào như lá đổ và thẳng tay xé bỏ tứt xuyết vì rằng thì là người nghĩ tới phúc đức, người con cái đồng sợ rằng đời cha ăn mặn đời con khát nước ông ợc. Bởi vậy cuốn phim không có, và cũng chẳng có đũa nào bị bắt bỏ bóp cả.

Sắp nổ lớn

Các lực lượng công giáo, trong đó có cả công giáo miền Nam của ông Nguyễn văn Huyền sẽ phối hợp với các đảng phái (trừ Cấp tiến) các đoàn thể nhân dân như sinh viên, học sinh, thương phế binh v.v. để tổ chức 1 cuộc xuống đường vĩ đại trên toàn quốc nhằm chống cuộc xếp độc diễn trước ngày 3-10 này.

Nghị Trương tiến Đạt cho hay là mặc dù biết nhà nước sẽ đàn áp mạnh mẽ, nhưng các lực lượng trên sẽ không nao núng, quyết đạt tới đích là yêu cầu ông Thiệu phải từ chức ngay. Nghị Đạt còn cho biết, các quân nhân công giáo cũng sẽ tham gia.

Như thế là có đánh lớn tới nơi rồi.

Hội - Đồng Báo - Chí

THÔNG CÁO

KÊU GỌI ĐỒNG BÀO TỐ GIÁC

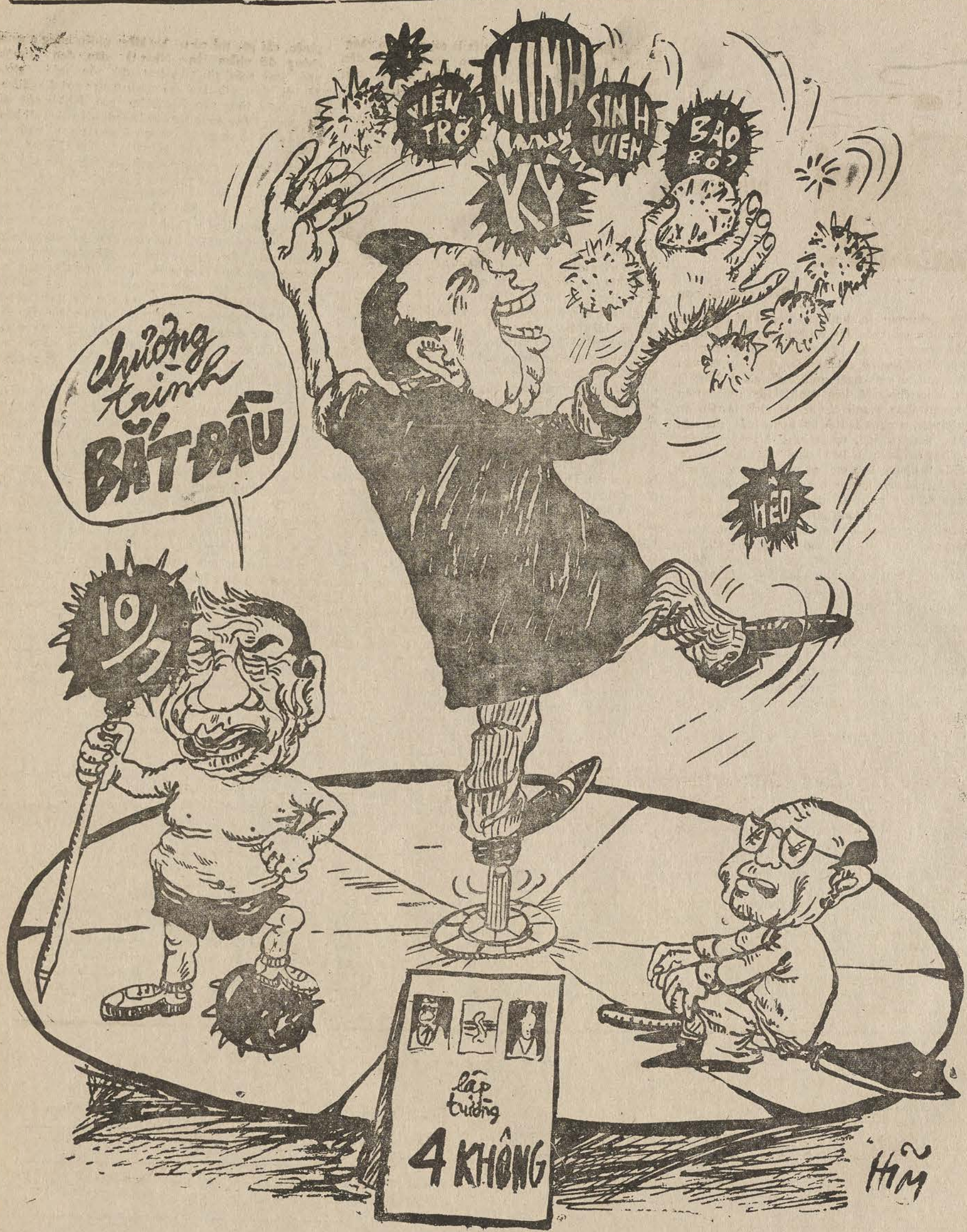
NHỮNG KÝ GIẢ BẤT CHÍNH

(Số 4)

Hiện nay có một số người lợi dụng danh nghĩa ký giả và thông tin viên để làm những điều bất chính như thu tiền tuần, tiền tháng các sòng bạc, sòng đờ, các nhà tắm hơi.v.v.. hoặc hăm dọa viết báo bôi lọ, mạ lỵ cá nhân để tống tiền v.v.v...

Nhận thấy rằng đây là những hành động bất chính làm phương hại tới danh dự nghề nghiệp của người cầm bút. Hội-Đồng Báo-Chí tha thiết kêu gọi đồng bào các giới hãy mạnh dạn tố cáo những phần tử lưu manh kẻ trên với nhà hữu trách một khi họ tới làm tiền.

Hội-Đồng Báo-Chí sẵn sàng tiếp nhận cứu xét những thư khiếu nại hoặc tố cáo. Mọi liên lạc xin do nơi văn phòng thường trực tạm thời của Hội-Đồng Báo-Chí số 4 Nguyễn văn Thỉnh Saigon, điện thoại 20.857.

Chúng ta đi bầu — Chúng ta đi bầu

Um ba la chúng ta đi bầu. Liên danh Dân Chủ đã dân chủ độc diễn, một mình một chợ, Mười triệu triệu truyền đơn, 6 triệu trắng, 4 triệu xanh lơ cộng với 300.000 ngàn bích chương đã được phôi phôi tung bay trên khắp các nẻo đường đất nước, nhờ ở những bàn tay dựng nước của những người anh em nhàn, dân tự vệ âm thầm đêm đêm cho xuất hiện khắp các đầu đường, xó chợ, nơi công viên, chốn nhà chùa, nhà thờ đất nước.

Dân Giao Chi với xa của lạ, liên danh Dân Chủ đã quá quen thuộc, từ nhan sắc, đức độ, tài năng, đến chủ trương bốn không ai nấy đều thuộc như cháo nên có phần hờ hững không chịu coi. Hội bích chương này có vẻ hơi buồn buồn.

Nhưng rồi thì ngày 3-10 cũng sẽ phải đến vì thời gian không thể cài số de. Anh em Con Ong cũng sẽ được làm bốn phận công dân như ai. Chí sĩ Minh Võ đe dọa rằng : thành nào xé phiếu liệng xuống đất, vạch chéo, vẽ râu ria rậm rạp lên mặt quý vị ứng cử viên, hay có tình bỏ phong bì không, hoặc nằm nhà gãi háng để lăn tăn sẽ bị đuổi sở như các quý vị trong Ủy ban Vận động Tranh Cử Tổng Tông và Phó Tổng Tông 71-75 vậy. Lúc đó, có lang thang như chó mất chủ thì đừng có trách Chí sĩ là người độc tài. Nghe khiếp bỏ mẹ, nên thành nào thành nấy bèn tắm rửa sạch sẽ chờ ngày lịch sử làm nhiệm vụ Công dân một cách rất là dân chủ thật sự một trăm phần trăm.

TIÊU NGỌC

Người dân đen
cầm cân

Bầu của cá cộp

Bích chương in hình hai ông Thiệu-Hương được treo tồn ten khắp đầu đường xó chợ. Truyền đơn của liên danh dân chủ cũng được phân phát cho quốc dân đồng hồ coi chơi. Số tiền chi phí vận động "tranh cử" do ngân sách quốc gia đài thọ là 21 triệu đồng cho mỗi liên danh. Hiên nhiên tiền chi phí vận động "tranh cử" không phải là tiền do Mỹ quốc viện trợ mà là mồ hôi nước mắt của dân ngu khu đen tự tức, tự cường. Vì vậy, trong trường hợp chỉ có một liên danh độc diễn như bị giặc, nghĩa là không làm mẹ gì có chuyện "tranh cử", mà luật 009/71 lại dự trừ chi tiền cho các liên danh để làm phương tiện vận động "tranh cử" cho nên khi quý đảng chỉ "ứng cử" với đồng bào chứ không "tranh cử" mí ai cả, thì xin đừng bắt ngân sách quốc gia phải đài thọ cái sự "chi phí vận động ứng cử". Trước hết, để cho nó đúng luật, dân chủ pháp trị mà lị. Thứ nữa, là để cho dân đen, vốn bụng quá lép kẹp vì cái sự phân xuất song hành, khỏi bị tụt... khố.

Sau màn trình diễn về bích chương và truyền đơn, ngày 11-9-71 ban tam ca ứng viên Chánh Phó tổng và Phó tổng dự khuyết Thiệu Hương Khiêm xuất hiện trên màn ảnh nhỏ đài tivi Giao Chỉ. Tuy đây đủ toàn ban tam ca ra mắt khán thính giả, nhưng chỉ có 2 vị mà thôi, mà đơn ca lần lượt chứ không hợp ca.

Thoạt kỳ thủy, ông già gân ca bài "lý do đứng Phó Tổng". Ông ca rằng sớ dĩ ông đứng dưới Trưng tướng Thiệu là vì đã quen biết nhau lâu, từ năm 1965 lần, hai ông không phải là bạn đồng hành mà là bạn đồng chí. Nhưng ông già gân quên không cho khán thính giả biết rằng tại sao hai đồng chí lại diễn tích "đồng chèo" vào năm 1967. Quốc dân còn nhớ năm 1967, ông già gân ca bài ca "mắt gà" cho đồng chí Thiệu nghe, lời ca không thua kém mấy mẹ nhà quê véo von mỗi khi bị thiên hạ vồ mắt chú quác là bao nhiêu.

Cụ Hương cũng kể lại chuyện cổ tích rằng thì là năm 1967 cụ khẳng định không hợp tác với liên danh Thiệu Kỳ, nhưng sau đó vì nước nhà mà cụ phải từ bỏ lập trường, quên danh dự, chấp nhận ra làm Thủ tướng.

Chết chửa, xưa nay dân ngu cứ yên chí lớn rằng đối với quý đảng chính khứa thì cái lập trường là một cái sự quý huế lắm, cũng như đối với con

gái nhà lành thì cái sự trinh tiết là cái sự ngàn vàng. Thúy Kiều bôn ba hết ngả năm chuông chó đến ngã ba chú ỉa, nhưng khi gặp lại Kim Trọng, mặc dù chàng Kim nâng nặc đôi đũa phồng huế chúc, đã cương quyết em chớ mà rằng: "chữ trinh còn một chút này, chẳng cầm cho vững lại giấy cho tan". Nàng Kiều quê thấy mẹ, chớ trách chỉ làm điếm được thôi, chẳng có lúc nào làm tới đệ nhất phu nhân sốt cả.

Cho nên, cái sự cụ Hương đem danh dự hy sinh cho tổ quốc là một cái sự cao quý đêch chịu được, rất đáng hoan nghênh như sau này.

Ai không hiểu thì đúng là vừa ngu, vừa đần lại vừa tối dạ.

Tuy nhiên, ứng viên Chánh Tổng lại ca rằng: "nếu kết quả của cuộc bầu cử cho thấy đồng bào tin nhiệm nơi tôi, tin nhiệm đối với lập trường chính sách của tôi, thì nhường thứ khán thính giả không thể nào hiểu được cái sự "hy sinh" vĩ đại của cụ ứng viên Phó Tổng sai vào chỗ nào. Vậy thì, xin đừng gán ghép cho những ai không hiểu cái sự "hy sinh" của cụ già gân là có ế ý, có dã tâm không muốn hiểu. Thật mà, già có cố gắng muốn hiểu cũng đêch hiểu nổi. Khó thấy mẹ. Và lại, nếu dân ngu khu đen hiểu được cái lẽ huyền vi của sự "hy sinh", thì ông đã làm nên Chánh Phó Tổng hay ít nhất cũng Tể tướng, sức mấy mà khu đen vẫn hoàn khu đen,

Đề tiếp tục chương trình, ứng viên chánh Tổng Nguyễn văn Thiệu cất tiếng tơ đồng. Lời ca phảng phất một sự tung tuu hiến pháp và luật pháp ra rít. Ông Thiệu xác định rằng trong vụ bầu bí sắp tới, nếu liên danh ông không lột được trên 50 0/0 số Phiếu của cử tri đi bầu thì ông a la de gặp, bởi lẽ có lột được như thế thì mới có đủ uy tín với quốc nội cũng như quốc tế. Nhưng nếu chỉ lột được trên 50 0/0 số phiếu của cử tri đi bầu thì hơi yếu.

Thật thế, chính ông cũng nhìn nhận rằng ít nhất có 300/0 cử tri năm khèo ở nhà hồng chịu đi bầu, vậy thì số cử tri đi bầu còn có 700/0 và một nửa của số cử tri đi bầu chỉ vốn vẹn là 350/0 yếu sù a.

Bởi thế ông kêu gọi quốc dân đồng hồ đi bầu cho đồng. Ông nói rằng cái sự đi bầu là đi bầu cho đất nước vì dân chủ, cho sự ổn định quốc gia và rằng ai chống ông thì chống nhưng xin "đừng chống đối đại cao, đừng chống đối quốc gia dân tộc".

Đồng ý là trong một cuộc bầu cử có nhiều liên danh "tranh cử", mà kẻ nào làm biếng không đi bầu thì rất có thể vì sự lười biếng đó mà có những đũa bất xứng được đắc cử nhờ ở sự mua chuộc hay đòn phép ma giáo. Nhưng đảng này, cái sự bầu bí Chánh Phó Tổng lại chỉ là một sự độc diễn "ứng cử" chứ không phải sự "tranh cử" thì có điều gì thêch mếc phải chọn lựa đâu. Tại sao phải vác xác đến phòng phiếu cho nó mệt tằm thân già, để rồi hoặc xé rách lá phiếu bỏ vào bì, hoặc bỏ vào thùng thăm cái phong bì không, nghĩa là kiểm cách làm cho lá phiếu bất hợp lệ, vừa mất thời giờ, vừa tổn sức lao động, mà kết cục cũng chỉ là nói lên tiếng "không" nếu chịu chơi, xin ứng viên Chánh Phó Tổng "cho phép" những ai không tin nhiệm quý đảng được phát biểu bằng cách nằm nhà. Bao nhiêu cử tri không đi bầu là bấy nhiêu cử tri bất tín nhiệm. Như thế, nhân viên phòng phiếu đỡ mệt nhọc vì phát

phiếu, cắt góc thẻ cử tri khi kiểm phiếu cũng nhanh chóng, đỡ nhảm lẫn. Nhất là dân đen thuộc vào loại "bất tín nhiệm" đỡ tốn thời giờ, để cái thời giờ dân xác châu chực nơi địa điểm đầu phiếu dùng vào việc kiếm gạo. Nhà nước lại đỡ mang tiếng rằng làm áp lực để dân đen đi bầu cho Thiệu Hương, đỡ mang tiếng rằng tổ chức ít phòng phiếu khiến cử tri bị kẹt không bỏ thăm được để cho liên danh độc diễn dân chủ để dâng thu hút được 50 0/0 số phiếu của cử tri đi bầu. Thật là nhất cử tam tứ tiện, phải không ạ? Còn nói rằng sự Vi-xi đồ trò đê đạo khiến dân không dám đi bầu thì chỉ là một lối lập luận "tháo dạ đồ vạ cho chề". Dù có chết đến đít, nhưng yêu nhau thì mấy sống cũng lợi; mấy đêo cũng qua, huống hồ đây là một sự ái mộ tông tông đầu có phải là chuyện mèo mớ vớ vin. Và chẳng theo cái sự thống kê của nhà nước thì nhà nước ta đã kiểm soát được 990/0 đất đai và 900/0 dân số, vậy thì cứ đem trừ bét cái 100/0 dân số chưa kiểm soát ấy đi, nếu cứ có 45,100 tổng số cử tri chịu vác xác đi bầu là đê kê năm bờ oản rồi, rất chi là tiện sớ sách.

Ứng cử viên Chánh tổng lại trình làng trên, xóm dưới rằng: "ở nhà không nói lên được tiếng nói của đồng bào... tôi vẫn thắc mắc thái độ của đồng bào về quyết định nên ở hay ra đi". Ở hay, sao lại thế nhỉ? Một cửa tiệm chỉ bán độc có một giống phở mát ca-mãm-be chẳng hạn, cả tháng mới có vài ba ông khách lai vãng, hàng ế xưng ra, thì chủ tiệm có thể nào thêch mếc về thái độ của người tiêu thụ không.

Chẳng lẽ lại buộc bàn dân thiên hạ không ưng đóp ca-mãm-be phải tới cửa tiệm người miêng miêng phở mát một phát rồi bịt mũi lắc đầu, mới rõ thái độ hay sao, và lúc đó mới tính chuyện đêp tiệm? Không, người ta không cắt công tới tiệm để mua phở mát tức là người ta đã bày tỏ một cách hết sức là rõ ràng rồi đấy.

Thật mà, nếu người ta không ưng đóp ca-mãm-be thì cho không người ta cũng không cắt công tới tiệm làm gì. Còn nếu thích thì có họa xếp hàng hơn linh chân bàn, chen lấn rách mẹ nó cả áo người ta vướn cứ chen lấn bằng thích.

Sau bốn năm "thực thi dân chủ" nay được ứng cử viên Chánh Tổng ban cho cái phép được đối thoại dân ngu khu đen mới dám phát biểu vung vít nhưng rất ôn hòa. Mong rằng cái đê nghị: năm nhà được coi như là phát biểu "không" sẽ được ứng viên Chánh Phó Tổng độc diễn lưu tâm và chấp thuận, rồi lần trình diễn "vận động ứng cử" kỳ tới đảng sẽ công bố cái sự chấp thuận đó cho bà con cô bác hay.

Và từ bây giờ, xin đài phát thanh và phát hình cho ngưng cái câu "bầu đúng" trong cái bộ ba "đi đồng, bầu đúng, cử xứng" lại, bởi lẽ, ngày 11-9 chính Chánh vương đã cho phép bầu bất hợp lệ (nghĩa là bầu không đúng) để phát biểu cái sự bất tín nhiệm. Ước mong tuân tới cái câu "đi đồng" cũng được Chánh vương cho phép đi chỗ khác chơi, vì không "đi" cũng là một lối phát biểu ý kiến.

Nếu không, đừng bàn chuyện bầu bán hay bầu bí nữa cho thêm mất thời giờ. Bàn chuyện bầu của cá cộp vui hơn.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 23711 (3 giây liền)

- KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đổi mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỳ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

- ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THỐNG
- VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20h đến 00h (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau)
- Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thảo Viên) gồm 4 hệ thống Phiến Dịch.
- Phòng ăn Phụng Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)
- Phòng ăn Trisson (đủ cho 40 thực khách)
- Tất cả đều được trang bị tối tân.
- Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn như t Thủ Đô

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

Người và việc ...

• THIÊN KHÔI

Đốt người đi

Trong một bài ca của Phạm Duy có hai câu :
"Kẻ thù ta không phải là người.
Giết người đi thì ta ở với ai".

Hai câu hát với với yêu thương đó bây giờ chỉ là hai câu hát đá hóa thạch. Kẻ thù ta vẫn là người, kẻ thù của con người muôn đời cũng vẫn chỉ là người, người đã giết người từ lúc con người còn từ thuở sơ khai tới nay, giết bằng mọi cách, giết thật tàn nhẫn, giết thật bình thân; đôi khi giết trong khoái cảm con người đã bộc lộ hết bản tính dã thú của mình.

Trên 20 năm chiến tranh, con số 20 năm thật vô nghĩa khi đem so với hàng ngàn năm trước, hàng ngàn năm sau của cái nhân loại đã đang và sẽ giết lẫn nhau này, 20 năm một khoảng thời gian chúng ta đang sống, 20 năm, « Ôi chính chiến đã mang đi bao bạn bè », cuộc chiến bần thiêu đã chôn đi bao nhiêu người cùng nói chung một thứ tiếng. Chính phủ nhà nước Bắc Việt hay Nam Việt đều khoe thành tích chiến thắng anh dũng của mình với quốc tế bằng cách đếm những xác người Việt trên các chiến trường, đếm những mảnh khăn tang cuốn trên đầu những người vợ, những đứa con thơ ấu.

Người đã giết người, cả hai bên cùng nói giết người để bảo vệ Tổ Quốc đã biết bao nhiêu giòng máu Việt đổ ra, mà máu chảy nhưng ruột chẳng mềm, cái thiên lương của con người đã tàn lụi, và nó càng cháy tiêu theo với một ngọn lửa vừa được nhúm lên để đốt một người. Theo tin các báo, thì một người Mỹ đang đi vợ và ngoài đường, một con đường giữa thủ đô, thì bị một nhóm thanh niên nhào vô ném những chai xăng vào người rồi quẹt diêm đốt, xăng gặp lửa thì phải cháy, và người lính Mỹ vô tội kia đã hóa thành cây đuốc sống. Hành động đó là một hành động sát nhân không hơn không kém, nó đã biểu lộ được dã thú tính trong con người lên tới cao độ.

Tình thương giữa con người và con người đã mất, trật tự, an ninh xã hội không còn, nên thân xác con người giữa cuộc đời này không bằng thân xác của một con chó chết.

"Đốt người đi, đốt người đi, đốt người trong thực tế ế chề..." Rồi sẽ còn bao nhiêu người bị đốt nữa đây !

Hãy tận diệt các hãng thầu đệ tam quốc tịch

Một xưởng cung cấp khí đá cho quân đội Hoa Kỳ của một hãng thầu Đại-hàn vừa phát nổ tại Biên Hòa. Một số lớn nhân công người Việt đã bị chết cháy và bị phỏng, nhiều nhà dân chúng ở chung quanh đó bị vạ lây. Hãng cung cấp khí đá này đang ở trong thời kỳ xây cất, chẳng hiểu có giấy phép xây cất không, nhưng để có thể ăn ngay, hãng đã cho sản xuất khí đá song song với việc xây cất. Vì chưa được trang bị hoàn hảo nhất là những dụng cụ phòng hỏa, cho nên đã gây nên tai nạn chết người. Như vậy đâu có phải vì rủi ro, nhất là sự điều tra cho biết, các chuyên viên người Đại Hàn đã cho máy chạy quá áp suất tối đa.

Hiện nay tại Việt Nam có khá nhiều các hãng thầu thuộc loại đệ tam quốc tịch như Phi, Đại Hàn v.v. Những hãng này đã đem lậu công nhân của họ qua để ăn cướp công ăn việc làm của các công nhân người Việt. Rồi cũng các hãng thầu này đã vơ vét để gạt những hãng thầu có đệ tam quốc tịch, nên đã hưởng những quyền lợi như người Mỹ. Các dịch vụ được trả bằng đô la nhưng không nhượng ngoại tệ cho Việt Nam, nếu phải dùng công nhân người Việt, họ sẽ bán đô la theo giá chợ đen 360 đồng một đô la và đem trả cho công nhân Việt với 118 đồng một đô la, như vậy những anh Phi, Đại Hàn đã ăn trên đầu mỗi công nhân người Việt 242 đ. Đường như các hãng thầu có đệ tam quốc tịch

này làm ăn trên đất nước Việt Nam mà không phải đóng một sắc thuế nào.

Có lẽ vì thấy lời quá nên ham, và hãng cung cấp khí đá Đại Hàn ở Tân Mai Biên Hòa trên đã vơ ăn nên mắc nợ. Chỉ tội cho các công nhân Việt Nam đã chết cháy oan ức vì lòng tham của người bạn đồng minh. Chẳng hiểu những công nhân người Việt bị chết và bị thương kia đã được bồi thường thỏa đáng chưa, và chẳng hiểu ông đầu tinh Biên Hòa xử vụ này ra sao ?

Sản xuất khí đá là một kỹ nghệ thuộc loại nguy hiểm, xin giấy phép chịu điều tra cả năm chưa chắc đã được, vì còn phải có đầy đủ máy móc dụng cụ kiểm soát không, có đầy đủ chuyên viên có khả năng không, Nhất là các hãng sản xuất loại này phải đóng đủ số tiền bảo hiểm, số tiền không phải là nhỏ, cả chục triệu trở lên. Cứ cho là hãng thầu này đã đủ giấy tờ được phép xây cất trang bị, nhưng lại không hiểu sao đang trong thời kỳ xây cất mà hãng dám cho sản xuất khí đá, mà sản xuất rất nhiều. Hành động trên nhà cầm quyền địa phương có biết không, biết tại sao ngăn chặn, còn không, thì tại sao không ?

Công nhân VN còn đang thất nghiệp đại đại, con số thất nghiệp sẽ ngày một lên cao khi quân Mỹ rút đi, vậy bọn phận của nhà nước là phải lo trước cho họ, nếu không mai này họ sẽ đói, mà dân đói là nước loạn. Đề nghị ông nhà nước hãy cấm tuyệt đối những hãng thầu có đệ tam quốc tịch làm ăn ở nước ta.

An ninh xã hội SOS

Chưa bao giờ Sài Gòn lại có nạn cướp của giết người, trộm cắp lộng hành như bây giờ. Không một ngày nào báo chí không đăng tải vài ba tin về những vụ cướp bóc, ăn trộm. Những tin đó đã quá nhàm với người dân và cũng quá chán với những cơ quan được gọi là an ninh. Dân bây giờ có thân thì lo, đi ra đường thì nên mua xích khóa cái bóp vào cổ tay, tốt phúc thì nó giật không được bỏ chạy, còn vô phúc nó cho một dao đi luôn cả tay và bóp, còn buổi trưa, buổi chiều vắng người đứng có đại mà mở cửa rộng, đêm đi ngủ thì khóa năm bảy cái khóa cho chắc ăn, đêm uống mác xi tông mà thức, vì tiếng chân trộm từng đêm leo mái nhà rõ lắm, dân chúng khu Ký Con, Calmette đêm nào cũng nghe được những bước chân âm thầm của trộm đi trên mái nhà, chỉ có ông quận 11 ở ngay gần đó là không nghe thấy thì.

Trộm cướp tay không hay có dao dâm chúng đã sợ thấy ông bà, ông vải, mà trộm, cướp có súng nữa thì dân lại càng ngán. Mà ở cái cõi xã hội này những hạng người nào mới có súng, mới được sai súng thì ai cũng biết. Chỉ cần một anh trộm, anh cướp, có súng vào nhà là có thể lừa cả nhà vào cầu tiêu, phòng tắm, khóa cửa ngoài lại với cái cửa :
—Đưa nào là ông bầu bỏ mẹ. «Rồi ra ngoài mở tủ lạnh lấy đồ ăn dọn ra bàn ăn, có rượu thì rót rượu uống sau khi đã vờ vét được nào tiền bạc, nữ trang cho đầy vào một cái túi, người «anh em» ngồi nhậu lai rai chờ sáng rồi mở cửa gióng. Đó là chưa kể trường hợp nhà nạn nhân có vợ đẹp, con gái đẹp thì người anh em sẵn sàng ngả bàn đèn vợ hay con nạn nhân ra mà làm bao giờ đã thì thôi rồi mới đi. Chuyện này xảy ra cũng đã hơi nhiều !

Chưa có thời nào người dân khốn khổ như thời này, ngày thì bù đầu lo làm để có thể chạy theo vật giá, đêm lại lo trộm cướp, chưa kể hàng trăm thứ lo khác nữa. Người dân còn biết tin vào đâu mà sống bây giờ.
An ninh xã hội SOS, những tay súng thân sâu của những toán gọi là cảnh sát đặc biệt khừ bạo, trừ gian đầu. Xin ra tay cho dân nhé.

Thiên vị

Một tờ báo hết sức ủng hộ ông Tổng Thống Thiệu đã ủng hộ bằng các đánh tới bởi ông Phó Tổng Thống Kỳ. Những người chủ trương tờ báo «tuyên ngôn» là đánh trực diện. Phải nhận rằng việc làm của những vị chủ trương tờ báo là một việc làm can đảm, và được bộ Thông Tin tiếp tay

cho cái can đảm ấy. Bởi vậy từ ngày tờ báo xuất bản tới giờ chưa có lấy một số nào bị nhà nước tịch thu.

Còn ông Phó Tổng Thống trước đây cũng có một tờ báo ủng hộ ông và «đánh trực diện» ông Tổng Thống, nhưng tờ báo đó đã không được may mắn, nhất là sự may mắn tiếp tay của bộ Thông Tin, trái lại còn bị bộ này tịch thu lu bù, tịch thu hàng ngày, rồi bị bóp chết một cách tức tưởi vì các nhà in được «khuyến cáo» không được in tờ báo đó, nếu nhà in nào nhận in thì tờ báo cũng chẳng thể nào ra được một số, vì nhà đèn đã được lệnh cúp điện tất cả khu phố có nhà in trên.

Hiện nay cũng có khá nhiều tờ báo không ủng hộ ông TT, và những tờ báo này cũng bị tịch thu hàng ngày, hàng tuần. Tịch thu hoài cho chết luôn.

Nhà nước ta chủ trương công bằng, nhưng trong việc báo chí nhà nước đã thiên vị thấy mẹ. Nếu nhà nước can đảm, đừng chèn ép các báo đối lập, xem trong những trận đánh trực diện ai thua ai võ mặt cho biết. Vì thiếu can đảm, nên trong chế độ ta đã có hơi nhiều loại anh hùng Đàng Kít Chốt, loại anh hùng chỉ đánh nhau với cái cối xay lúa, với những bù nhìn, và với chính cái bóng của mình.

Cho đi là đúng

Một Nghị Sĩ đã đòi thay đổi một loạt các ông Đại Sứ của ta ở ngoại quốc. Lý do, các ông Đại Sứ làm việc hết bát quá. Đường như các ông đã không có một tài cán gì, một uy tín quốc tế nào để có thể gọi là làm một cái vốn để đấu tranh cho chính nghĩa ta nơi xứ người, nhất là ở những xứ có cả đại diện của Bắc Việt. Các ông đi làm Đại sứ chỉ nhờ có một mảnh bằng và nhờ mình có cái thế là em ông này hay bà họ ở trong Phủ đầu Rồng hay Phủ đuôi rồng.

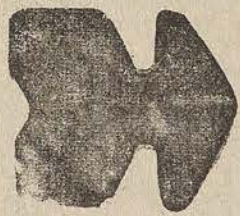
Quyền chấp thuận cho những ai đó được đi làm Đại Sứ tuy quyền của Thượng Viện chính phủ muốn đưa ông kia đi mà Thượng Viện không ý thì chính phủ cũng chẳng làm quái gì được, nhưng cái quyền đó đặt ra mà chơi vậy. Trong bốn năm nay, Thượng Viện chỉ mới chấp thuận được hai ba ông gì đó, còn thì toàn là người của nhà nước từ khuya. Bởi thế tuy nhà nước ta đặt liên lạc Ngoại Giao với cả năm sáu chục nước nhưng chẳng có mấy nước có được những ông gọi là Đại Sứ, toàn là Sứ thân, hai đại diện thôi. Vì những ông này ăn giảm năm dề ở ngoại quốc đã từ bao nhiêu năm nay gần như tuyệt tích giàng hồ thành tích tranh đấu ngoại giao của các ông đó có lẽ chỉ có mỗi một mình ông Tổng Trưởng Ngoại Giao biết.

Trước đây ta đã có những ông Đại sứ nổi danh bề bệ như ông Đại sứ ở Thái Lan, Bửu Thọ hay Vĩnh Thọ gì đó ở Nhật Bản, rồi còn nhiều ông khác nữa. Đã từ quá lâu, có ai nghe thấy ông Lê ngọc Châu làm gì được ở Luân Đôn, ông tướng gì đó ở Đại Hàn, ông xếp bự ở Đài Loan, ông Thụy ở Lào, rồi mấy ông ở Tây Âu, Đông Âu v.v.

Vì có những Đại sứ như thế, vì có chính sách ngoại giao hiếu hỷ như hiện nay, cho nên theo ông Nghị sĩ, ta đang thua sút lớn về mặt này. Nhất là bây giờ, có nhiều ông Đại sứ không dám đi ra phố, vì sợ dân chúng nước người ta phỏng vấn về thực chất dân chủ ở VN qua cuộc bầu cử độc diễn thính ro. Bị phỏng vấn bắt ngờ như vậy các ông Đại sứ ta hẳn sẽ ấp úng rồi chạy cho nhanh «nô côm mần».

Trước cái sự Thụy Sĩ đặt liên lạc ngoại giao với Bắc Việt sau khi công nhận BV là một quốc gia, rồi mai này theo ông Nghị Sĩ, có thể cả Úc Thái là những nước từng gửi quân tham chiến ở VN nữa cũng đặt ngoại giao với BV thì mới thực chỉ nguy. Ông Nghị sĩ kêu lên rằng, hiện tình Ngoại Giao nguy ngập lắm rồi, phải đưa ngay đúng hơn mời ngay những người có uy tín quốc tế cơ Trần văn Tuyên, Phan Huy Quát, Trần văn Đỗ đi thay các ông Đại Sứ cũ hủi kia không thì chết.

Trước sự lo lắng thực tình của ông Nghị Sĩ, mong ông Ngoại nhà ta bớt ngờ ngẩn một chút mà lo cho đại sự.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xé grom đầu chém 1 rì
VĂN-QUÂN hạ thủ

Ăn chắc

Chỉ còn khoảng 2 tuần lễ nữa là tới ngày 3-10. Như vậy là không có gì, có thể ngăn cản được TT Thiệu ra tranh cử một mình. Phe đối lập và dư luận trong nước tuy có chống đối nhưng không quan trọng. Điều quan trọng là chính phủ Mỹ có "intolerable" (không tha thứ) cho TT Thiệu hay không.

Cho tới nay thì có lẽ chính phủ Mỹ đã không "intolerable" đối với TT Thiệu rồi và như vậy, Tổng thống « không cần phải có sự chọn lựa nào khác hơn là cứ ra tranh cử một mình. » Vấn đề chính của Tổng thống bây giờ là tính làm sao cho sự đắc cử được hợp lý. Có thể thời.

Chính thức lên tiếng trên các hệ thống truyền hình và truyền thanh nhà nước vào cuối tuần qua. TT Thiệu đã khẳng định rằng ông chỉ từ chức nếu cuộc bầu cử 3-10, liên danh của ông không đạt được 50 phần trăm số thăm tin nhiệm của tổng số cử tri đi bầu.

Tổng Thống cũng nói rõ là ông sẽ mời các quan sát viên Quốc tế tới quan sát cuộc bầu cử và ông « bảo đảm tính cách trong sạch của cuộc bầu cử ». Còn về hình thức đầu phiếu thì T.T cho biết, cử tri sẽ được phát một lá phiếu in hình hai ông Thiệu, Hương, cử tri nào không ủng hộ Tổng thống, có thể làm bất hợp lệ lá phiếu cách xé nó đi chẳng hạn.

Trong một cuộc bầu cử nếu có từ 2 liên danh trở lên thì những điều kiện trên cũng có phần hợp lý. Nhưng đối với cuộc bầu cử chỉ có trên một liên danh duy nhất thì những điều đó lại trở thành thừa thãi, không cần thiết.

Tổng Thống khẳng định, ông sẽ từ chức nếu không đạt được 50 phần trăm số phiếu tín nhiệm của tổng số cử tri đi bầu. Nhưng Tổng Thống đã không xác định tổng số cử tri đi bầu phải là bao nhiêu.

Còn như TT hứa sẽ mời các quan sát viên Quốc tế tới quan sát cuộc bầu cử thì việc này cũng không cần thiết. Nó chỉ là một hình thức trang điểm tốn kém mà thôi, rồi bất quá TT cũng chỉ được một câu khen ngợi là « cuộc bầu cử đáng yêu », giống như trong cuộc bầu cử vào HV vừa qua. Hiện tại, ai cũng thấy là cuộc bầu cử « đáng yêu » rồi, TT chẳng cần mời các quan sát viên Quốc tế nữa. Và lại, chính TT cũng đã « bảo đảm tính cách trong sạch của cuộc bầu cử » thì chắc chắn cuộc bầu cử sẽ trong sạch rồi, ai cũng phải tin như thế.

Ngoài ra, Tổng Thống còn cho phép các cử tri được quyền xé bỏ lá phiếu của liên danh Thiệu Hương, nếu họ không tín nhiệm liên danh này. Tổng thống rất độ lượng nhưng làm sao cái đám cử tri được kêu gọi đi bầu trong ngày 3-10 sắp tới lại dám xé phiếu của TT? Nhất là cử tri ở những

nơi xa xôi hẻo lánh lại càng không dám « phạm thượng » như thế! Mà dù cho họ có dám phạm thượng đi nữa thì có cách gì kiểm soát được những lá phiếu xé hay không xé? Các quan sát viên Quốc tế nếu có cũng không thể phân thân ra hàng ngàn người để tới các thùng phiếu ở khắp nước mà kiểm soát được.

Thế nên, TT Thiệu sẽ vượt qua được những điều kiện mà chính ông đặt ra một cách rất dễ dàng. Và trong cuộc bầu cử sắp tới, Tổng Thống có thể đắc cử với 100 phần trăm số thăm tin nhiệm của « tổng số cử tri đi bầu ». Và do đó, uy tín của Tổng thống sẽ lên rất cao!

Tinh thần hài hước của ông Đạo Dừa

Từ lâu nay, tên tuổi và hình ảnh ông Đạo Dừa đã trở thành quá quen thuộc với quần chúng Anamta và có lẽ đối với cả thế giới nữa. Nhiều cô cậu Hippies Tây phương đã từng là đệ tử trung thành của ông. Con người nhỏ bé, lưng còng, chỉ uống nước dừa mà không bao giờ tắm đó, đã bốn ba, vất vả « tranh đấu » cho hòa bình. Ông đòi tranh cử Tổng thống và long trọng hứa, trong vòng 7 ngày, sẽ đem lại hòa bình cho đất nước, nếu không, mọi kẻ « mất trí ». Nhưng không ai nghĩ rằng ông chính là 1 người có tinh thần hài hước và trào lộng nhất thế giới. Ông đã riêu cọt và khôi hài hóa tất cả những gì mà người khác cho là trang nghiêm, đứng đắn.

Trong khi dư luận lên án và cho rằng cuộc « tranh cử một mình » của LD Thiệu Hương hiện tại là một trò khôi hài thì ông Đạo Dừa đã dùng chính hành động của ông để « khôi hài hóa » cuộc tranh cử đó.

Mới đây ông cho đệ tử lễ mễ khiêng một « quả bom » tới trước Tối Cao Mỹ Viện rồi hùng hồn tuyên bố rằng nếu được cầm quyền trong một thời gian ngắn, ông Đạo có thể tổ chức ngay, được cuộc Tổng tuyển cử giữa hai miền Nam Bắc. Tiếp theo, ông kêu gọi liên danh Thiệu Hương xé ra chỗ khác chơi cho ông ra tranh cử một mình và « tự đắc cử ».

Thật là một hành động hài hước và châm biếm cao độ. Người khác tranh cử một mình thì ông cũng đòi tranh cử một mình vì biết đó chỉ là một trò khôi hài mà thôi. Về « quả bom » thì ông cho biết nó được chế tạo từ thuở ông Hương còn làm thủ tướng, nay ông đem tặng ông Thiệu để mang bỏ xuống Thái bình dương, tránh bom đạn cho dân chúng. Quả bom được làm bằng muối; niêm kín trong một cái bình bằng gốm hình bầu dục, chứ không phải bom thật. Nếu chịu khó suy nghĩ, mọi người sẽ thấy ngay cái ẩn ý trào lộng của sự « tặng bom » này.

Ngoài ra, trong một bức tâm thư mà các đệ tử của ông Đạo Dừa phân phát, có một đoạn như sau: « Cậu Hai khuyên liên danh Thiệu Hương không nên cứng rắn ra một mình để ăn bom đạn của liên danh Kỳ Lễ, gây ra nạn chết chóc thảm hại ».

Cũng trong bức tâm thư, ông Đạo Dừa đã đòi Tối Cao Mỹ Viện phải cho ông ra tranh cử vì « chỉ có liên danh của cậu Hai mới do thiên định, tự ra tranh cử và tự đắc cử », còn 3 liên danh Thiệu, Kỳ Minh « không phải là những người do ý trời định. Trời đã không định thì đừng ra tranh cử làm chi ».

Cuối cùng, ông Đạo Dừa còn trách 9 ông thăm phán vì không cho liên danh Cậu Hai nộp đơn nên tình hình chính trị mới xáo trộn như hiện nay.

Đạt tới nghệ thuật khôi hài và châm biếm đi dóm như ông Đạo Dừa thì quả thực, ông đã vượt xa bọn thợ chuyên viết « phim » nham nhở trên các báo trong đó có cả bọn Con Ong nữa! Mọi người có thể không tin ông, nhưng không ai ghét ông.

Riêng điểm đó thôi ông Đạo Dừa cũng đã xứng đáng hơn nhiều người nhất là hơn những kẻ không biết khôi hài nhưng lại cứ thích làm trò khôi hài...

Ngọc nhảy bàn độc

Từ ít lâu nay, cảm thấy mình bị đời bỏ quên, bị quăng vào sọt rác, nhà nghị sĩ Huỳnh văn Thập vừa làm một phát « xin việc » thối không chịu được. Trong khi chẳng ai thêm đoái hoài tới cái sự có mặt của người trên cõi đời này thì người đã mặt mày mày dạn nhào ra tuyên bố « sẵn sàng nắm chức Chủ tịch Thượng viện nhiệm kỳ 71-75, kể việc nắm quyền Tổng Thống 3 tháng để lo tổ chức bầu cử TT và PT ».

Ồ hay, có ai nhờ ông Nghị Thập nắm chức Chủ tịch Thượng Viện đâu mà ông lại đòi « sẵn sàng » như thế nhỉ? Ông còn đòi nắm quyền Tổng thống 3 tháng nữa! Ông mới chỉ làm có một tên nghị sĩ thôi mà một góc Thượng viện đã có mùi khó ngửi rồi, nay ông lại đòi làm TT những 3 tháng thì còn mẹ gì đất nước này nữa.

Và lại, trong cuộc khủng hoảng chính trị do việc tranh cử một mình của liên danh Thiệu Hương gây ra, người chỉ đề nghị cho cụ Huỳnh nắm quyền TT trong 3 tháng để lo tổ chức bầu cử, và mới đây, lại có đề nghị để ông Kỳ làm công việc này, chứ có ai nhắc tới ông Nghị chuyên nghề nâng bi và ăn có đầu. Thế mà ông lại nhảy xổ ra hô hoán « có em sẵn sàng đây », thiết tưởng trên đời này, không có kẻ nào lại nham nhở và thô bỉ hơn thế.

Đề mọi người chú ý tới mình, Nghị Thập còn bày đặt tuyên bố lăng xăng trước khối dân tộc TV rằng « tình hình xáo trộn chính trị hiện nay TT nên giao quyền hành pháp cho Chủ tịch TV để lo việc tổ chức bầu cử là tốt nhất ».

Nhưng có lẽ, tốt hơn nữa là nên giao quyền TT cho ông Nghị Thập, ông ấy « sẵn sàng » nhận chứ không khách khí từ chối như ai đâu!

Có phải ông Nghị Thập còn muốn nói như thế chẳng?

Thật ra, việc có được tâm Chủ tịch TV hay không là do các nghị sĩ có tín nhiệm mà bầu lên hay không. Đó là luật lệ, đâu có phải cứ « sẵn sàng » mà được. Thế cho nên, dù ông Nghị Thập có sẵn sàng cũng chẳng ăn cái giải rút gì cả. Ông tưởng Thượng viện hết người sạch sẽ, liêm sỉ rồi hay sao mà đề cái thứ chuyên « nâng bi » như ông nhảy lên bàn độc? Ông treo lên được cái chức Phó chủ tịch như hiện tại đã là điểm phúc lắm rồi, nếu không có thành tích nâng bi, đội quân từ trước thì làm sao mà được như vậy.

Tuy nhiên, ông cũng không nên được đảng chân lân đảng đầu mà đòi « sẵn sàng nắm chức Chủ tịch TV » rồi nắm luôn quyền « Tổng thống 3 tháng ». Tài ba bao nhiêu mà ông đòi « nắm » nhiều như thế? Cụ Huỳnh còn đó, những người có liêm sỉ, có tư cách cũng còn đó, đâu đến lần để cho ông « nắm »? Vậy, nhờ ông Nghị Thập một tí, ông ồn ào quá!

CAM — CUM
đã có
RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tá)

Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Béta)

- ĂN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(SOM BYTICOP)

CON ONG

Độc giả bốc thơm Con Ong

(L.TS.—Mỗi tuần, C.O. Xin mạn phép độc giả dành riêng một tí đất nhỏ để trích đăng một số những ý kiến của độc giả nói về C.O. Và đó cũng là ý muốn chung của một số độc giả qua những thư từ mà chúng tôi đã nhận được).

Dưới đây là ý kiến của Trung úy Hoàng Khoa, hiện trú đóng ở Lâm Đồng.

Viết thư này không có ẩn ý chi hết, ngoài mục đích bốc thơm các ông một phát về vụ Con Ong đã dám phan hôi vụ thuốc lá do tên gian thương Sui Phong thao túng thị trường trong bao năm qua mà chả ai dám đụng tới, kể cả những anh dân biểu bị thọt. Chúng tôi những thằng nghiện thuốc lá và cũng từ lâu thối mác về việc giá để một đàng, bán một nẻo, chẳng rõ nguyên nhân ra sao, nhưng vì nghiện hít nên vưỡn cứ đánh phải xùy tiền ra mua. Biết là bị bóc lột thiệt đấy, nhưng thiếu nó không được.

May mắn nhờ Con Ong chăm nghề, Tổng Ngọc phát rết nên giải quyết một cách chóng vánh, dù sao thì bọn nghiện cũng đỡ khổ và mang ơn ra rít.

Nếu biểu rằng từ ngày có báo C.O. số nào tôi cũng mua cả thì cũng hơi xạo. Vì có những trường hợp ở nơi đồn bốt xa xôi, muốn lùng mua cũng không có, mà gửi người ta mua hộ thì bữa được bữa cái. Điều mà tôi khoái tí nhất là lối văn trào phúng và chữ rất khoa học và tế nhị của C.O. đến nỗi khi đang đọc, tôi bật cười thành tiếng.

Còn đây là ý kiến của một độc giả tên là Trần Văn Nhân, có lẽ hãy còn ít tuổi, ngụ ở Tháp Chàm.

Cháu đã đọc báo C.O. do chú làm đầu bếp từ lúc báo ngày mới xuất bản. Cháu đã bị lối hành văn trào phúng của các chú lôi cuốn và từ đó cháu mê luôn. Cháu cũng xin thất kính đề đòi nợ các chú một tí. Vì là từ lúc C.O. tăng lên trang rồi tụt xuống còn 12 trang mà các chú viên cơ giấy báo khan hiếm nên dù xuống trang giá cả vưỡn thế. Bị giờ tăng trang lại, nhưng không tăng giá, đó là một sự rất tốt. Tuy nhiên, các chú vưỡn còn nợ cháu mấy nhá. Nợ trong cái khoảng thời gian tụt xuống còn 12 trang ấy mà.

Chúc các chú có nhiều sức khỏe để ráng viết cho hay hơn nữa và làm đẹp cho xã hội bằng cách chằm chét cha những đứ ả hại đời.

Cựu chiến binh, phế binh bốc thơm nhà nước !

Từ ngày luật 08/70 được ban hành, các cựu chiến binh, phế binh cứ tưởng sẽ được nhiều đặc ân do tổ quốc đền bù công lao cho họ trong những năm dài chiến đấu. Nhưng cứ mòn con mắt phương trời dăm dăm. Chờ mãi, chờ miết chả thấy cái mẹ gì là ơn mưa móc của trào đình hết.

Riêng về lãnh vực « nhập ngạch và cải ngạch miễn thi » của các anh em hội đủ các điều kiện ấn định cho mỗi ngạch, chiếu điều 45 và 52 của đạo luật kể trên, các cựu chiến binh và phế binh đã gặp muôn vàn trở ngại. Lúc luật mới ban hành, họ đã tới các Bộ xin được hưởng các đặc ân thì đầu đầu người ta cũng trả lời rằng : « Tuy luật 08/70 ấn định như thế thật, nhưng chúng tôi chưa được lệnh của Thủ Tướng để thi hành. »

Sau một thời gian tranh đấu miết, cuối cùng sắc lệnh số 040-SL/CCB được ban hành ngày 27-4-71 qui định các thể thức cần thiết để cho họ được nhập ngạch hoặc cải ngạch miễn thi. Sắc lệnh này còn ấn định một Hội nghị liên bộ do Bộ Cựu chiến binh làm chủ tịch, Tổng Nha Công Vụ làm hội viên và các bộ liên hệ làm hội viên để xét từng trường hợp của mỗi cựu chiến binh và phế binh.

Nhưng trở đời, làm thầy thú ma, làm cha con khó lấy chồng, các Bộ cứ nay giở hậu mai đập đĩa, không những thế các dự thảo nghị định tuyên dụng cũng biên bản gửi tới các Bộ đã bị người ta tìm đủ mọi cách để trì hoãn, với những lý lẽ rất ác ôn còn đó như sau :

1.— Nếu trình trạng nâng đỡ các cựu chiến binh, phế binh, cô nhi quả phụ như thế này mà kéo dài thì trong tương lai, các Bộ sẽ chỉ gồm toàn các thành phần này mà thôi.

2.— Nếu cứ cứ dựa vào bằng cấp của anh em đã có e rằng khả năng hiểu biết anh em lại không được như thế, nếu không qua một cuộc khảo hạch.

3.— Nếu nhận các anh em cựu chiến binh và phế binh thì phần đông họ là những người đã dãi nắng giầm mưa hoặc đã bị tật nguyền, e rằng số công chức của Cán Bộ sau này sẽ không còn cái vẻ hào hoa phong nhã của một công chức nữa. Đi về một Bộ mà chỉ thấy toàn nh. ng người đi xe lăn mí lì chống nạng thì chà ra làm sao cả.

4.— Những sinh viên du học ở ngoại quốc về sẽ không thể nhập ngạch công chức được vì họ chưa thi hành quân dịch và không được ưu tiên tuyển dụng. Như vậy quốc gia nói chung và các Bộ nói riêng sẽ không được các nhân tài này giúp ích.

Vậy thì, hỡi các đảng to đầu, các đảng thủ vạt tay lên trán mà ngẫm xem, nếu quả rằng các đảng đã xử sự như thế mí lì họ thì là cái sai luật giang hồ đấy nhá. Cái hôm lúc nào cũng tỏ tỏ phát ngôn ầm ỉ nói rằng nâng đỡ. Nâng đỡ là cái khổ chín làm í à ?

Ép buộc tự thiêu

Hai phế binh Nguyễn Hữu Du và Phạm Dương Châu từ Đalat đã chạy trốn về Saigon, nhào vô trụ sở Hạ bộ kêu cứu ầm lên rằng họ bị một nhóm phế binh ép buộc phải tự thiêu để hy sinh cho đại nghĩa. Cũng theo lời trình bày của họ trong ngày 7-9 một nhóm phế binh đã tới giật xấp căn nhà của họ rồi đe dọa xin tí huyết nếu họ không tự thiêu.

Trước sự ngoảnh mặt làm ngo của phú lít cũng như trước sự hăm hè của hàng trăm người có dao có búa trong tay họ hải quá phải trốn về Saigon.

Câu chuyện ấy dù có đem kể cho một đứ ngu si dốt nát đến mấy đi chẳng nữa thì cái đứ ả cũng phải bị mũi lại vì nó thú quá cóc thể nào người được ! Vì nếu quả như rằng, đó là một chuyện có thật thì đúng là nước nhà đại loạn. Loạn âm loạn dương. Cứ muốn thịt ai thì người ta dè nghiêng kể đó ra tưới xăng vô người rồi chằm lửa đốt. Coi mang người như ngọc và coi pháp luật như cái cục cứt.

Một khi đã tự thiêu thì phải có sự tình nguyện, và người tự thiêu đương nhiên phải có một sự can đảm cùng mình. Còn không thì sức mầy. Làm chi có ai có thể xui ai tự thiêu.

Nên chi cái vụ, hai cha phế binh Du và Châu này có nhiều điểm đáng nghi ghê lắm. Chính vì thế, sau khi điều tra mới vỡ lẽ ra rằng, hai bố này trong thời gian ở Đalat đã dùng tay vô nghề chuyện lem nhem, cầm dùi lung tung thiên và gây ra nhiều sự bê bối. Khu hội PB Đalat bèn áp dụng kỷ luật.

Thế là hai anh chàng ma bần này bèn chườn vô Saigon kêu cứu ầm lạng nước lên để chạy tội. Báo nhà nước tha hồ được dịp khai thác để chườn lại những vụ tự thiêu.

Lại chuyện « Na noa se na noa » !

Đây không phải là chuyện giữa Tỏi Cao Mỹ Viện mí lì liên danh Kỳ Lê mà là một chuyện xảy ra giữa mấy cha phú lít mí mật kể cười xể Honda.

Kể cười xể Honda tên là Vũ Ngọc Triệu vì bị một bố phú lít tên là Hôn xử ức nên có đâm đơn vô tòa báo Con Ong nhờ phân xử. Tòa báo chó đầu phải là tòa án mà có quyền xử kiện. Tuy nhiên vì đã có đơn thưa nên cứ xử đại. Lẽ dĩ nhiên là phải theo luật rừng.

Sau đây là đơn thưa của nguyên cáo :

Bản thưa ông Tòa báo Con Ong,

Hồi 20g30 ngày 26-8-71, tôi có việc đi sang Khách Hội. Khi tới ngã tư Hàm Nghi, Phạm Đức Chi thì thấy một ông phú lít đứng lờ mờ nhân ảnh trên tay ông ta có một chiếc đèn đồ chỉ thẳng về phía tôi. Cũng xin nói rõ rằng lúc đó đi song song với tôi là một chiếc Honda màu đỏ do một ông quân nhân mặc đồ dù lái, và đằng sau là chiếc xe díp sơn màu trắng. Trường cái sự chỉ chỗ như thế là được phép chạy, tôi liền tạt ra cho xe tiến thẳng. Nhưng tới giữa đường tôi bị chặn lại cùng mí lì ông quân nhân nhảy dù. Riêng chiếc xe díp thì bằng qua ngã tư rồi đứng lại trước nhà hàng Đại Nam.

Nơi ngã tư này có 2 vị phú lít. Một ông tên Xuân mang số 0100 trên tay trái, còn một ông mang tên Hôn mang số 0169. Ông Hôn đi về phía chiếc xe díp để hỏi giấy người tài xế lái xe này. Sau đó ông ta trở về nói mí lì ông Xuân rằng : « chiếc xe díp ấy của ông Đại tá mang số ần tế, bị giờ tính sao ? Trả giấy cho người ta hà ? »

Ông Xuân nghe nói là xe của Đại Tá bèn không dám giấy mí thương cấp bèn gặt đầu cái rúp ông ta lại liếc mắt nhìn ông lính Dù một phát thấy đó cũng là một thứ dữ nên cũng bèn thả luôn.

Ấy thế là còn tro thân cụ một mình tôi. Vừa là xi vin vừa là dân ngu khu đen nên họ cứ dè nghiêng ra phạt. Sau một hồi biện chép hai đấng phú lít này trao cho tôi một tờ giấy phạt và nói :

— Bị giờ chúng tôi tạm giữ giấy xe, sáng mai đến Ty Cảnh Sát Công Lộ đóng tiền phạt và lấy giấy xe về.

Lúc này sự thối mác của tôi nó to lớn quá xá không thể chốt nó mãi ở trong tâm can được. Tôi liền tung hồ nó ra mà rằng :

— Bản thưa hai Xếp, tại sao hai Xếp chặn cả ba xe một lúc lại tha hai mà chỉ phạt có một mình tôi ?

— Chiếc xe díp kia là của ông Đại tá mang số ần tế, là xe của chánh phủ đang đi công tác nên không thể phạt được.

Nghe ông ta giải thích thế, tôi vừa buồn cười vừa sợ hải nên không đá động đến xe của ông Đại tá nữa ? Tôi đành hỏi sang hướng khác :

— Bản thưa Xếp còn ông lính nhảy dù thì sao ?

— Thì giả bỏ đi tôi phạt làm sao đặng ?

Tôi định hỏi thêm nữa, nhưng lại sợ hỏi nhiều quá đấng phó

lít í nỗi giận biểu mình là nhục mạ nhân viên công lực thì ốm đôn.

Thưa Tòa báo Con Ong làm ơn phân xử giúp cho kéo tôi tằm tức ghê lắm, cả tháng nay cóc ăn được cơm không khéo tôi chết mất.

Qua sự trình bày của nguyên cáo, tụi Con Ong nhận thấy rằng bị giờ chỉ có cách đi kiện củ khoai lang. Có cái nơi xét xử đàng hoàng nhất là cái Tỏi Cao Mỹ Viện mà bị giờ cũng bị đồng hóa mí lì cái sọt rác thì phỏng thử còn gì gọi là «na-noa» ở cõi đời này.

Nên chi, xin ông bạn chỉ có việc rêu tên họ cái thằng đã xử ức mình ra mà chửi, mà đào ông bóí cha nó lên, biểu rằng nó thiên vị. Phạt một thằng thấp cổ bé miệng còn tha cho 2 đứ to đầu khốn

lị. Bị phạt 2 bồ mà được chửi sướng miệng như thế coi như huê.

Thư nhận xét về đôn phép của Tổng Thông Thiệu TỪ BẦU CỬ HẠ VIỆN ĐẾN BẦU CỬ T.T.

**T.T. Thiệu đã có những đôn phép khá
đặc biệt trong cuộc bầu cử Hạ Viện,**

Chắc như cua gạch
Năm 1967, vì là thời cầm quyền của Tướng Râu Kẽm, nên ông này cho được một số gà nòi lọt vào Hạ Viện. Ngược lại, ông Thiệu không hề có một móng nào tại viện dưới cả, vì lo cướp cái ghế Tổng Thống từ tay ông Kỳ còn một phở râu, sức mấy mà đẩy đàn em vào Hạ viện.

Nhưng cứ có chức lớn, là có hết mọi sự. Sau khi ngồi vào cái ghế lưỡng long, nhờ đường grom Quang Trung và thế võ Đức Thánh Trần, ông Thiệu đã dần dần có được một khối gia nô lớn nhất tại Hạ Viện. Lúc đầu gọi là khối Dân Tiến (hay Dân Tiến cũng được), sau đổi thành Cộng Hòa.

Những dân biểu cam tâm làm gia nô cho ông Thiệu trong 4 năm qua, trước hết là mong «vinh thân phi gia» thứ đến, mong một cái lớn hơn là được bảo đảm chắc ăn trong kỳ tái tranh cử vào năm 1971.

Vì thế, có nhiều gia nô đã muối mặt, bắt cổ liếm si làm tôi mọi cho ông Thiệu, chỉ biết có ông Thiệu, coi những lời xi và của dư luận như đổ bỏ.

Những gia nô kể trên như Lê ti Huệ, Trần dạ Xoa, Nguyễn Đăng Nhê, Khổng Lưu Manh, Nguyễn vô Ân v.v.,... Nhờ thành tích năng bị đổi lá trong 4 năm, tưởng là sẽ chắc ăn như cua gạch trong kỳ tái tranh cử 71, nên đã lơ là, không thêm vận động tích cực.

Miếng đôn tới hậu
Nhưng kết quả, bọn gia nô đã ngã ngựa, vì khi canh bạc

Thông cáo (số 5)

Hội đồng báo chí kêu gọi
Cứu trợ đồng bào nạn nhân Bão lụt Miền Bắc
Trước tai nạn bão lụt đang hoành hành tại miền Bắc khiến cho hàng trăm ngàn người lâm cảnh màn trời chiếu đất với muôn vàn thống khổ. Hội Đồng Báo Chí khẩn thiết kêu gọi:

...thề nhân dân miền Bắc sáng tham gia vào công cuộc cứu trợ đồng bào ruột thịt miền Bắc.

Hà chánh Phủ miền Nam và miền Bắc hãy gạt bỏ mọi tị hiềm chần trệ để công cuộc cứu trợ trực tiếp của nhân dân đạt được kết quả tốt đẹp

SALON 13-9-1971
TM HỘI ĐỒNG BÁO CHÍ
HUỖN THẮN V

tranh cử mở bát, thì trừ tay gia nô gốc Bá Lương và một vài tên khác, hầu hết tất cả các gia nô trung thành với Thánh thượng đều rớt đài. Một cuộc điều tra, người ta được biết, lúc đầu, những tên gia nô trung thành cũng được hứa cho vào sổ phong thần. Nhưng tới phút chốt, lệnh trên ban xuống, đã loại gia nô ra khỏi sổ, thế là gia nô trắng mắt, trừ tay không kịp.

Trong khi gian ô rớt đài trắng mắt thì đổi lập lại thắng cử khảnh vang ở nhiều nơi. Tại Thủ Đức ít nhất 6 dân biểu đổi lập đã tái đắc cử, trong khi đó, hầu hết hơn 20 ghế thuộc các tỉnh vàng 1, đều lọt vào tay Ân Quang.

Sự kiện trên đã đưa đến một cuộc cãi vã, là cuộc bầu cử Hạ Viện ngày 29-8 gian lận hay không gian lận?

Nhiều người vẫn cho rằng có gian lận tại nông thôn, và cuộc bầu cử đã diễn ra ngay thẳng ở thành thị.

Nhưng hơn 20 ghế ở vùng 1 đều lọt vào tay Ân Quang thì đa số ở nông thôn chứ đâu phải tất cả ở thành thị? Và nếu đã nhất định gian lận, thì ở đâu chẳng gian được, hà tất lại chỉ có ở 3 Quận khu còn lại? Hay là, Chính nhà nước gian lận cho Ân Quang? câu hỏi có vẻ buồn cười, nhưng biết đâu đây. Ở Thừa Thiên và Đalat các đặc cử viên Ân Quang đều bị tố là gian lận.

Điểm và ấn cấp

Nhà nước có gian lận cho Ân Quang không, thì không biết. Nhưng sự việc nhiều gia nô TT Thiệu bị cho rớt đài vào giờ chốt, trong khi đổi lập và Ân Quang thắng lớn là điều rất có ý nghĩa. Có thể coi như một đôn phép ngoạn mục của ông Thiệu, nếu diễn tiến của sự việc do chính ông Thiệu làm đạo diễn.

Đối với Quốc tế, Gia nô của ông Thiệu rớt đài và đổi lập thắng cử ở nhiều nơi khiến ông Thiệu được tiếng tốt là «bầu cử trong sạch». Tuy đối với một vài trường hợp như Ngô Công Đức và Dương Văn Ba, chính quyền của ông Thiệu gạt ra cho bằng được, nhưng là tại các địa phương xa xôi, con mắt Quốc tế khó nhóm thấy tường tận, trong khi lại thấy rõ rằng đổi lập đã thắng lớn ở Thủ Đức và vùng 1.

Ở Huế và Thừa Thiên, để cho cặp gà nhiều tai tiếng của Ân Quang là Kiều mộng Thu và Nguyễn ngọc Nghĩa dẫn đầu với một số phiếu lớn, có thể coi như một kết quả tuyệt vời của ông Thiệu.

Bởi vì, dù có tái đắc cử, dù là gà của Ân Quang, nhưng đã từng bị quá nhiều tiếng xấu trong nhiệm kỳ vừa qua, cặp Thu Nghĩa sẽ chỉ là một thứ gà chết, không còn dám nô mồm lớn lối, vì há miệng mắc quai.

Trong khi đó, con gà mái chết «Kiều đi điếm» đã thế được chỗ Bửu Tôn, cầm cửa được một phần từ tranh đấu hung hãn lọt vào Hạ Viện, mà người được lợi, không ai ngoài ông Thiệu.

Những thứ như Kiều mộng Thu và Nguyễn ngọc Nghĩa, vào HV, còn một cái lọ nữa, là trên danh nghĩa, coi như người của các thầy Ân Quang, nhưng các thầy vô cùng cay đắng, các thầy chia rẽ nhau vì vụ này. Để Kiều Lá Đò và Nguyễn Lỗ Khô vào HV, ông Thiệu được tiếng không ngàn người

Ân Quang, trong khi Ân Quang bị tiếng xấu là hậu thuẫn chh những kẻ bẽ bối.

Quá tham
Qua kết quả trên của cuộc bầu cử Hạ viện, ông Thiệu được tiếng tốt trước dư luận quốc tế. Chẳng hiểu đó là kết quả đôn phép của ông, hay là một kết quả «bất chiến tự nhiên thành», nhưng chắc chắn là ông Thiệu có lợi.

Với một kết quả như vậy nếu ông Thiệu khôn ngoan một chút dừng lợi dụng khoản 7 điều 10 một cách quá trắng trợn để loại ông Kỳ cử để cả ông Minh ông Kỳ cùng tranh cử thì dù năm nay ông Thiệu có đắc cử với hơn 30% như 1.967, ông vẫn có thể ngồi lại chiếc ghế tổng thống một cách ngon lành.

Nhưng qua diễn tiến của cuộc bầu cử Tổng thống, ông

Thiệu đã quá lì và quá tham, khiến những kết quả đạt được trong cuộc bầu cử Hạ viện tan tành như mây khói.

Vì quá tham lam, ông Thiệu đã tự mâu thuẫn khi vẫn duy trì khoản 7 điều 10. Vì quá tham ông Thiệu đã thừa chữ ký giới thiệu của dân biểu nghị sĩ, mà còn vét hết chữ ký của nghị viên, khiến gây bao tai tiếng. Vì quá tham nên ông Thiệu đã không dám chấp nhận đề nghị hợp lý của ông Kỳ ngày 23-8 vì quá tham nên mặc dầu đã quyết định độc diễn, ông Thiệu vẫn không dám hứa ra đi nếu không được trên 50% phiếu của tổng số cử tri mà chỉ dám lấy 50% trên tổng số phiếu bầu.

Trong cuộc bầu cử T.T, nếu ông Thiệu cũng có một chút khôn ngoan như đối với cuộc bầu cử db, thì đầu đuôi nôi.

• GAI SĨ

Ngồi rên gai háng đời tàn tận
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

Cò mồi
Khi Nghị Sĩ Trần Văn Hương đứng Phó cho TT Thiệu trong liên danh Dân chủ, nhiều người đã ngạc nhiên rằng năm 1967, Cụ Hương đã ứng cử Tổng Thống, chống lại liên danh Thiệu Kỳ, tức là đổi lập với TT Thiệu, không hiểu tại sao bây giờ cụ lại đứng Phó, chịu «nâng khăn sửa túi» cho ông Thiệu?

Nhưng tới 11-9, khi liên danh Dân Chủ «trên màn ảnh ti vi, Nghị sĩ Trần Văn Hương đã tiết lộ cho cả nước một chuyện bí mật. Tôi (T.V.H) và Trung Tướng Thiệu quen nhau từ năm 1965; chúng tôi là đồng chí. Tiết lộ này làm cho mọi bí mật đều sáng tỏ:

— Từ 1965, tác giả «gai háng» và Tướng Thiệu là đồng chí.
— 1967, tác giả Gai Háng ứng cử Tổng Thống chống lại liên danh của Tướng Thiệu.

— 1968, Gai Háng gia làm Thủ Tướng TT Thiệu

— 1971 tác giả Gai Háng đứng Phó Tổng cho Tướng Thiệu,
Trong 4 sự việc kể trên thì vụ cụ Hương và Tướng Thiệu đi cùng một đường, chỉ có một vụ 1967 là cụ Hương chống lại Tướng Thiệu. Theo dư luận thì nếu từ năm 1965 cụ Hương đã là đồng chí của Tướng Thiệu thì trong cuộc bầu cử 1967, tuy bề ngoài cụ Hương có chống lại liên danh Thiệu Kỳ, nhưng thực ra, chắc là cụ Hương chỉ ứng cử để lót đường cho TT Thiệu, chứ làm gì có chuyện hai «đồng chí» chống lại nhau trong một cuộc tranh cử?

Thủ đâm bầu cử
Có một anh ký giả nham nhô đã phát minh ra mấy tiếng «hiếp đâm bầu cử», và «thủ đâm bầu cử». Mấy tiếng này thật đúng. Trước ngày 31-8, sự kiện liên danh Kỳ-Lá bị ép buộc phải tranh cử, và nếu

Tối um Pháp viện không giải thoát kịp, thì đã có một cuộc chiếp đâm bầu cử».

Nhưng khi kẻ sự bị cưỡng hiếp được giải thoát, thì vai chính còn lại vẫn chưa «hạ hỏa», còn một mình vẫn nhất quyết «tiến tới» thành ra, cuộc bầu cử sự nửa thành hiệp đâm, đã biến thành «thủ đâm»! Mà «thủ đâm» thì bao giờ cũng bị coi là «trái thiên nhiên» nên khi thấy bích chương của liên danh Dân Chủ đơn độc, tro trên trên đường phố, thì phần đông đã lắc đầu cau mặt.

Ngay cả ban cổ động của liên danh duy nhất, có lẽ cũng biết rằng thủ đâm là một việc làm không đẹp, cần phải giữ cho kín đáo, nên bích chương của liên danh này đã chỉ được trưng lên trong giờ giới nghiêm, đêm 11 rạng 12-9

Nhưng có một người đã không coi truyền thủ đâm bầu cử là hành động trái thuần phong mỹ tục, do đó đã chấp nhận cuộc bầu cử 3-10 với một liên danh duy nhất. Người đó là cựu Trung tướng, cựu Nghị sĩ Trần Văn Đôn, Trong số 159 dân biểu vừa đắc cử ngày 29-8 vừa qua, kẻ thì sinh quán miền Nam, người miền Bắc kẻ khác miền Trung, chỉ có một người duy nhất sinh quán ở miền Tây, tỉnh Bordeaux, đó là ông Trần Văn Đôn. Trước năm 1955, ông Đôn phò Bảo Đại. Năm 55, ông Đôn về phe ông Diệm, vượt Tướng Võ của Bảo Đại chạy vắt giò lên cổ, phải sang tuốt bên Tây lưu vong. Năm 1963, ông Đôn là đồng chí của Tướng Minh cố làm đảo chánh lật đổ ông Diệm. Bây giờ, phía ông Minh cố chống lại cuộc «thủ đâm bầu cử» ngày 3-10, còn ông Đôn thì chấp nhận. Chẳng những chấp nhận cuộc thủ đâm ngày 3-10, ông Đôn còn án những ai chống lại cuộc thủ đâm này là làm lợi cho Cộng sản.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Rồi sẽ biết tay xếp

Sinh viên đang ào ào xuống đường, nhất là tại Huế. Huế muốn đời vẫn là vùng đất phàn kháng. Nhà nước địa phương cũng như Trung ương đang lo thấy mẹ, nhưng chưa dám đàn áp. Đàn áp bây giờ là đổ dầu vào lửa các tôn giáo, đảng phái, đoàn thể. Sinh viên học sinh, phế binh, phụ nữ là chuyện phối hợp ngay lúc đó chỉ có đường bay cho xa mới thoát.

Sinh viên Huế đang lòng Mỹ đề diệt Mỹ, ngay cả Saigon cũng vậy, xe Mỹ bị đốt toét bời, quân dân Mỹ không được ra đường. Thái Thú Bunker buồn lắm, và xếp lớn Giao Chỉ cũng lo mất ăn mất ngủ.

Đã chống Mỹ lại còn chống cả xếp, xếp nói ra tranh cử với dân, chắc là dân nông thôn xa xôi, chứ còn dân thành thị lại không thích xếp ra tranh cử... xếp ôm lấy nông thôn, vì chính xếp cũng áp dụng chiến thuật lấy nông thôn bao vây thành thị... Qua tháng lo này, xếp mà thắng thì cả nước đi đồng với xếp. Bây giờ cứ chống đi

Cay hơn ớt

Xếp là người công giáo, dù làm tông tông thì lẽ ra xếp phải được người công giáo ủng hộ nhưng không, các đoàn thể công giáo đã chống lại xếp một cách quyết liệt.

Cuộc chống huê dạng nhất là của Lực lượng đại đoàn kết, lực lượng này cùng với số sinh viên công giáo, trí thức công giáo, tới tận Tòa Tổng Giám Mục Saigon mà biểu tình đòi xếp đi đi, họ đã chống xếp bằng cách đốt bích chương của xếp, đốt thẻ cử tri... Thật xếp cay hơn ớt,

Ra mặt chuột

Ông tướng Trần văn Đôn là xếp của mặt trận cứu nguy. Địch cứu nguy được cái chó gì cả. Mặt trận này đối lập hung hãn lắm, chống Thiệu còn hơn chống Cộng, như vậy đó là chuyện ngày trước, còn bây giờ thì đã lời ra cái mặt chuột đối lập giả hiệu, đối lập giả hình. Cái đối lập cự này còn hơn cả cái đảng đối lập được TT xoa đầu khen tốt của ông giáo dạy trường huấn luyện quan lại.

Trần văn Đôn lấy lực Ấn Quang đề ra tranh cử ở Quảng Ngãi và đặc cử, đã tưởng sẽ theo các Thầy tới chết, nhưng không ngờ đã phản luân. Tân dân biểu Trần văn Đôn đã nức nở ca ngợi bài diễn văn của ứng cử viên TT Nguyễn văn Thiệu là hay... Đi xin phiếu mà đọc diễn văn, cứ lam như pa pa thiên hạ vậy mà Trần văn Đôn khen lấy được, quả là can đảm và đư liêm sĩ.

Người ta cho rằng, cái sự bốc thơm bài diễn văn xin phiếu của xếp, là lụy muốn mang về cho cái ghế chủ tịch Hạ viện trên tay lão Bất lương.

Ồ! chính khách, ời đối lập, tớm bỏ mẹ.

Già Gân nhận là đồng chóc với ông Thiệu

SAIGON.— Già gân, ứng cử viên Phó Tổng Tông đã ngón rằng, ông là đồng chóc của người Nguyễn văn Thiệu từ năm 65—Nghe ông nói rồi, những đệ tử của ông như Lý Chung, Nguyễn Chung rưng rời cha nó cả tay chân, từ 65 tới ngày ông Hương khuất thân thờ ông Thiệu, sau khi bán rẻ cái tiết tháo, danh dự, các ông «con thầy» đó chẳng bao giờ ngó thầy mình là đồng chóc của «kẻ địch», từ lâu, cho nên cuộc chọi nhau năm 1967 giữa 2 đồng chóc Thiệu-Hương chỉ là chọi cựi, già Hương ra chia phiếu của ông già Phan khắc Sửu để liên danh Thiệu kỳ chiến t hắng dễ dàng.

Kẻ cự Già gân chọi đon, dùng học trò mình vận động cho mình mà là vận động cho mình chúa, quả cao, ông sáng danh ngay với quân tử kiếm nhạc bất quân.

Khỏe nguyên băng

Sau một đêm ngủ đã con mắt, sáng sớm bữa Chúa nhật 12-9 vừa qua toàn dân toàn quân Anam ta bừng thức giấc liền thấy ngay phép lạ xuất hiện: Áp phích của Liên danh Dân Chủ do Đức Dzua đang tại vị làm đầu tàu, đã được trưng bày trên khắp mọi ngõ đường đất nước. Đẹp qua bên tất cả những sự kèn cựa của ông Phó Râu cũng như của ông Tướng Sún. Đẹp luôn những luận điệu chỉ trích này nọ của phe đối lập cũng như những đứ đả thối mồm. Công tâm mà nói thì màn độc diễn này của đức Kim Thượng quả đã tạo được nhiều sự hải lòng thấy rõ cho nhiều người. Trước nhất là lớp dân đen các kẻ được hải lòng vì con ráy khỏi bị thồn thức bài ca «con cá nó sống vì nước» như thời gian tranh cử đảng viên Hạ Bộ vừa qua. Thứ đến là các vách tường tư gia lán này không bị cứng bức bởi những truyền đơn áp phích quảng cáo dân kín mít như tháng rồi, nên các gia chủ sẽ đỡ mất công cao rữa, hải lòng quá! Tiếp theo, các nhân viên phụ trách phân phối áp phích truyền đơn cho ngàì ngư cũng hải lòng ra rít bởi đỡ mất công cạnh tranh với ai hết, cứ từ từ mà làm vì chỗ bày hing thiếu gì, một mình một chợ kia mà, kẻ hải lòng thứ tư dĩ nhiên phải là các viên chức phụ trách thùng phiếu. Chắc chắn kỳ bầu cử này ắt khoẻ ru, đỡ mất công xếp phiếu gãy tay và kềm phiếu bắt hoa mà chóng mặt như bữa 29-8 vừa rồi. Thứ năm là các cử tri cũng sẽ hải lòng quá trời, bởi lẽ kỳ này chỉ có một phiếu độc đắc nên đỡ phải chộn lựa lâu lắc, mất thì giờ mà lại bức mình nữa. Và cuối cùng, người hải lòng nhất không thể ai khác hơn Quốc Vương An Nam và nhị vị Tân Phó Vương. Khi còn chờ đợi công bố kết quả mà chiến thắng đã kề như năm cứng ngắc trong tay từ khuya rồi.

Chỉ có được ăn cái giải rút gì hết!

Bởi lẽ rằng liên danh Thiệu Hương chơi trò một mình một chiếu thành thời ngời, nên cuộc bầu cử Tonton kỳ này, cái đám nhà báo chả có được sơ mũi gì hết chọi. Lần trước còn đi phỏng vấn phỏng đờ, còn có liên danh nọ liên danh kia, người ta còn chịu khó tung tiền ra quảng cáo. Nhưng bi giờ thì hết nhẫn.

Ngay cả những đám con nít cũng đứng có hòng lãnh được một các bạc trong cái công việc gọi là đi phát truyền đơn hay dán bích chương Ứng cử viên Nguyễn văn Thiệu là đương kim Tổng Thống thiêng thứ ra mọi sự vận động người nhà nước tranh nhau mần hết. Từ việc dựng bích chương đến việc phát truyền đơn, hết thầy đều giao cho Nhân dân tự vệ hoặc lính tráng ở các quận trường.

Như vậy là liên danh Thiệu Hương đã công khai dùng người nhà nước trong các cuộc vận động. Sái luật rồi đấy nhà. Con Ong sẽ đi kiện cho mà coi.

Nhưng mà đừ tí ti đó thôi. Kể về cái sự sái luật của liên danh này thì có mà đến Tết Congo cũng chưa hết. Làm đểch gì có Ban vận động? Mà một khi chưa có ban vận động thì chưa có thể vận động được. Thế mà liên danh này cứ vươn mần bừa, phỏng thứ rằng còn coi «na noa» ra cái cóc khô gì nữa.

Vậy thì kiện cáo làm chi cho vô ích. Vạch đầu gối ra mà khiếu nại còn khoái hơn! Hoan hô sự can đảm cùng mình của Thiệu Hương.

Nền sóc địa tại Cam Ranh.

Một số độc giả tại Cam Ranh có viết thư về than phiền rằng thì là nền sóc địa tại đất này đang có mùi lên hương một cách ghê gớm. Có một sông sóc địa to tổ mẹ ở cây số 10 thuộc phạm vi thị xã. Người ta tò chức sát phạt nhau gần như công khai? Mỗi ngày sông mở cửa vào khoảng 12 giờ trưa và bề mạt lúc xam tối.

Dân đồ bác lui tới được xếp sông tuyên bố huych toét rằng, ỹnh bạc ở đây được bảo đảm, không có sự bị đứ đả nào vô hết.

ĐA DANH cầm trong

Có một điều rất kỳ cục là, thỉnh thoảng có cả xe tuần tiểu cũng vô ghé mắt nhìn qua chiếu bạc, gặt gù vài ba cái rồi lui ra phía ngoài nhậu nhẹt, coi đồ như là một lễ rất thường tình. Từ khi sông bạc này mở ra, đã có nhiều kẻ khuynh gia bại sản, một vài đứ đả đâm đầu xuống giếng tự tử và có cả đứ đả treo cổ lên cây chết đứ đứ. Không rõ ông thị trưởng Cam Ranh Nguyễn Mộng Hùng đã biết đến cái vụ này chưa?

Ngoài ra, ngay tại Trung Tâm sẽ ghé, đồng bào ngụ tại hẻm 54 đường Trần Hoàng Quân Chợ Lớn, cũng có sông bạc công khai mỗi ngày khách ra vô tấp nập coi đàng dùi cui như nó pa. Đồng bào còn được bìn tiếng rằng thì là, đã có xếp đỡ đầu, sức mấy đứ đả nào dám «nó v» nhi nhoe ở tù cả đám người dân lương thiện nghe thấy mà ớn da gà x-n hồi ông có quận 5 hay 10 gì đó. Vậy ông Xếp đó là ai? xin cho C.O biết mặt biết tên?

Ông này là ai?

Một độc giả của «Con Ong» đi dự Hội Nghị ở Bangkok vừa rời mới về cho biết một chuyện ngộ lắm. Đó là chuyện ông Nguyễn văn H, của phủ Quốc vụ Khanh Phan quang Đán lập chính phủ VN, ở Thái Lan. Chuyện mới nghe thiệt quái tin nhưng có thật!

Số là, ông H một Việt kiều ở Thái Lan làm việc tại tòa Đại Sứ VN nhờ tài năng bị Đại Sứ nên lên lão làng. H là một tay mà đầu nổi tiếng ở Bangkok mà một đạo báo chí Saigon đã bỏp để hân.

Sau khi L.S Chính trị bị đá vắng khỏi ghế đại sứ H, cũng bị đá luôn.

Rồi khỏi Tòa Đại Sứ VN được một thời gian người ta bỗng thấy H, được Phủ Quốc Vụ Khanh Phan quang Đán mời về Saigon chơi... vài tuần lễ. Khi H trở qua, người ta bỗng thấy H, trở thành một nhân vật quan trọng. H, cho tất cả nhân viên

Tòa Đại Sứ trông thấy một số giấy tờ của phủ quốc vụ khanh PQĐ cấp cho hân ta. Lần này trở lại Thái Lan, anh ta có trách nhiệm lo cho kiều bào hồi hương. Một chương trình lập Ấp Đới Mới do Phủ Quốc vụ Khanh giao cho H phác họa sẽ xong vào cuối năm. Lúc đó, 35 ngàn Việt Kiều sẽ được H đem về VN cho vô Ấp Đới Mới.

Sở quân chế Việt Kiều Thái Lan tại Bangkok được tin này hết sức vui mừng. Vì từ lâu, chính phủ Thái Lan muốn tống khứ ra khỏi xứ số Việt Kiều của họ này mà không được. Do đó, chính phủ Thái Lan cho mời H, lên hỏi thăm.

Đại tá S. Sếp sông cơ quan nói trên được H-ôm ở L, mở, hứa nhăng, hứa cuội. Ngoài ra, H- còn rỉ tai cho mọi người biết: Đại tướng Khiêm đã từ chức Thủ Tướng, phen này Mỹ dùng lá bài dân sự và Sếp của anh ta sẽ được mời thay thế. BS. PQĐ rất được Mỹ tin cậy v.v. và v.v.

Nguyễn... được tin này rất hy vọng. Đi tới đầu y cũng khoe Phủ quốc vụ khanh của mình ngon lành và một ngày gần đấy. Hân ta sẽ về Saigon để tìm kiếm người tài cho Sếp Đ. lập nội các. Mẹ kiếp, nghe kinh thấy mẹ!

Bọn Con Ong không ăn giải gì trong vụ này, chỉ mong cụ P.Q.Đ làm ăn từ từ và kín đáo một tý. Lộ liễu quá, kỳ cục lắm! Mỹ đen nó cười cho đó!

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỆN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 820đ